

DIN SUMAR:

**CONSULTANȚII
DUMNEAVOASTRĂ
VĂ INFORMEAZĂ...**

pagina 5

**Înscrieri pentru programul
Artist-in-Residence 2019**

pagina 12

Cancelaria Federală a Austriei, în cooperare cu KulturKontakt Austria, oferă 50 de rezidențe artistice pentru 2019 în Austria (Viena și Salzburg), în cadrul programului Artist-in-Residence 2018. Câștigătorii trebuie să realizeze/finalizeze câte un proiect pe durata rezidenței.

„ZIUA Z”-Nürnberg

6 octombrie 2018, la ora 12:00

În Germania, la Nürnberg, Centrul Cultural Româno-German de Ajutor și Integrare își va deschide oficial porțile sâmbătă, 6 octombrie 2018, ora 12:00, în Petersauracherstraße nr. 47-49.

La invitația și propunerea doamnei Ionela van Rees-Zota, nimeni alta decât președintele Asociației Dacia e.V. din Nürnberg, dar și managerul general al Agenției de Presă „Așii Români” și al publicației „Vocea Ta” și cu acordul celui în cauză, acest Centru Cultural va primi numele primului și singurului român care a zburat vreodată în spațiul cosmic, dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu, care va fi prezent la manifestarea „tricoloră” din inima Europei, în anul Centenarului Marii Uniri.

Cosmonaut dr. ing. DUMITRU-DORIN PRUNARIU

Deutsch-Rumänisches Kulturzentrum

BERATUNG • INFORMATION • INTEGRATION CONSULTANȚĂ • INFORMARE • INTEGRARE

Centrul Cultural Româno-German

ROMÂNIA - 100 DE ANI DE LA MAREA UNIRE

**Anul Centenarului
prilej de redeschidere
a Bibliotecii
„Ion Minulescu”
din Germania**

pagina 4

pagina 2

pagina 18

**Albatrosul
de Amsterdam**

Misterul albatrosului de Amsterdam a fost elucidat: oamenii de știință au confirmat că această pasăre rară aparține unei specii aparte.

CELEBRE POVEȘTI DE DRAGOSTE

**Valențele unei
căsătorii neobișnuite:
Friedrich
și Caroline
Schiller**

pagina 22

**Iohannis, invitat
la Palatul Buckingham
pentru aniversarea
prințului Charles**

pagina 2

**Starten Sie als Vermögensberater
in unserem Team.**

Deutsche
Vermögensberatung
Vermögensaufbau für jeden!

Büro für
Deutsche
Vermögensberatung

Klaus Gross

Limbacher Str. 25
91126 Schwabach
Telefon 09122 1888511
Klaus.Gross@dvag.de

Anul Centenarului prilej de redeschidere a Bibliotecii „Ion Minulescu” din Germania: Nürnberg, 6 octombrie 2018

Renașterea Bibliotecii „Ion Minulescu” din Nürnberg, face parte din categoria evenimentelor pe care le aștepti cu sufletul la gură și cu inima deschisă. Povestea a pornit de la un vis îndrăzneț al doamnei Ionela van Rees Zota care, cu aproape 10 ani în urmă și-a dorit să ofere românilor din zonă o bibliotecă. În acest sens, primul pas a fost realizat în 2009, prin intermediul unui proiect conceput de Ionela van Rees-Zota și Berthold Staicu, directorii Agenției de Presă „Așii Români” din Nürnberg.

Sugestiv intitulat, „Nu lăsați limba română să moară” scopul principal al proiectului a fost înființarea unei biblioteci românești la Nürnberg și al unui centru cultural româno-german. Proiectul a fost conceput și implementat în primăvara anului 2009 și s-a finalizat în 7 aprilie 2010 – și s-a realizat, la început, pe baza colaborării dintre platforma culturală „AȘII ROMÂNI” din Germania și Biblioteca Județeană Mureș. Implicarea Bibliotecii Județene Mureș în acest proiect s-a concretizat prin inițierea și finalizarea unei campanii de strângere de cărți în limba română. Derulată în perioada aprilie – decembrie 2009, campania de strângere de cărți a avut la bază o agendă ferm conturată care a presupus:

- Intensificarea colaborării cu editurile românești în vederea obținerii unor donații de cărți

noi pentru bibliotecă.

- Sensibilizarea cetățenilor din Tg. Mureș și din alte orașe și încurajarea lor de a contribui cu donații de cărți din bibliotecile personale.

- Inițierea dialogului cu biblioteci publice județene din România în scopul atragerii de noi colaboratori și obținerii de donații de cărți de la aceste instituții.

- Organizarea în 20 august 2009 a întâlnirii oficiale de la Biblioteca Județeană Mureș, în vederea mediatizării și prezentării proiectului de constituire a bibliotecii.

Spre bucuria noastră au răspuns pozitiv invitației de strângere de cărți, pentru românii din Nürnberg și zonele apropiate, edituri din București, Cluj-Napoca, Oradea, Timișoara, diferite fundații și asociații din țară, alături de Biblioteca Națională a

României și bibliotecile județene din: Cluj-Napoca, Brașov, Focșani, Baia-Mare. Importantă a fost și contribuția unor scriitori mureșeni și a unor autori din țară care au răspuns pozitiv demersului nostru, oferindu-ne, cu titlu gratuit, exemplare din cărțile de poezie și proză pe care le-au publicat.

Bibliotecile, editurile, instituțiile culturale, fundațiile și persoanele fizice implicate în acest proiect au avut ocazia să contribuie la constituirea fondului de carte al Bibliotecii „Ion Minulescu” cu un număr de peste 5000 de cărți, documente audiovizuale și publicații periodice, cu conținut variat, menite să satisfacă interesele de lectură ale cititorilor de toate vârstele: părinți, copii și bunici! Un loc aparte în colecțiile bibliotecii a fost alocat fondurilor de carte „Ion Minulescu” și „Mihai

Eminescu”, cuprinzând cărți și studii referitoare la opera literară a acestor doi mari poeți români.

Fără îndoială, contribuția partenerilor implicați în proiect este mult mai mare, fondul de carte al Bibliotecii Românești „Ion Minulescu” din Germania ajungând în final, la 150000 de documente. Rolul acestor cărți în menținerea culturii și limbii române este imens, în puls ale oferă cititorilor posibilitatea atingerii unei libertăți nemărginite. Paginile lor, vorbesc despre frumusețea limbii noastre naționale și ascund neprețuite bijuterii literare și culturale.

Avem nevoie de repere culturale autentice, avem nevoie de exemple de viață remarcabile, tocmai de aceea, în calitate de autoare de cărți și ca director onorific al bibliotecii românilor din Nürnberg voi fi mereu de partea persoanelor care mai cred

în puterea edificatoare a cărților. Prin intermediul lor, oamenii devin nemuritori, sfidează spațiul și timpul, urcă trepte spre înțelepciune și fac pași spre șlefuirea sufletească. De aceea, se cuvine, și îmi face o deosebită plăcere, să îi felicit pe toți (persoane fizice sau juridice) cei care au pus umărul la finalizarea acestui amplu proiect cultural legat de înființarea centrului cultural și redeschiderea bibliotecii românești din Nürnberg.

Închei, acest scurt articol, cu speranța că redeschiderea porților Bibliotecii „Ion Minulescu” și inaugurarea, în 6 octombrie 2018, a Centrului Cultural Româno-German de Ajutor și Integrare din Nürnberg, acum în Anul Centenarului, va sta sub semnul unei stele norocoase, va fi o primă condiție de viață culturală lungă și rodnică dar și un imbold, pentru d-na Ionela van Rees Zota și pentru echipa pe care o coordonează, de a continua toate celelalte proiecte destinate românilor stabiliți în Bavaria.

În acest sens, veți avea întregul meu sprijin coroborat cu sprijinul necondiționat din partea conducerii Bibliotecii Județene Mureș, care a susținut și va fi susține și în viitor demersurile de promovare a culturii și limbii române, în Germania și pretutindeni în lume.

Liliana Moldovan

Director onorific

„Ion Minulescu” din Nürnberg

Iohannis, invitat la Palatul Buckingham pentru aniversarea prințului Charles

Președintele Klaus Iohannis a primit invitație oficială, din partea reginei Regatului Unit, Elisabeta a II a, la aniversarea a 70 de ani a prințului Charles, care va avea loc pe 14 noiembrie, la Palatul Buckingham, conform Administrației Prezidențiale, citată de Mediafax.

La evenimentul urmat de un dineu de gală, care va avea loc pe 14 noiembrie, vor participa mai mulți șefi de stat și guvern,

precum și reprezentanți ai familiilor regale din Europa. Președintele Klaus Iohannis a avut, la finalul lunii mai, convorbiri tête-à-tête pe Prințul Charles, la Palatul Cotroceni. Prințul Charles a vizitat, anul trecut, în mai multe rânduri România, atât în vizită privată cât și în vizită oficială. La sfârșitul anului 2017, acesta a participat la funeraliile Regelui Mihai.

Sursa: www.turnulsfatului.ro

**vizită la Centrul „Mobilitate echitabilă”
- “Faire Mobilität” din München**

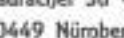
**Deutsch-Rumänisches
Kulturzentrum für Integration**
Beratung - Information - Integration

**Centrul Cultural
Româno-German
de Ajutor și Integrare**

NOIE
LA NÜRNBERG
DIN 6 OCTOMBRIE 2018
Petersauracher Str 47-49
90449 Nürnberg
(5-6 etaje de la Stația de Metrou Röhreplatz)

INIȚIATOR PROIECT
logeta van Rees- Zota
ASOCIAȚIA

DACIA e.V.

Detalii și informații:
0160 33 73 128

Cu ce poate ajuta acest Centru românii
din Zona metropolitană Nürnberg?

CULTURĂ

BIBLIOTECĂ

CONSILIERE

FAMILIE

AJUTOR

tJobs
Specializăm în recrutarea și plasarea
de tineri în firmele din zona metropolitană Nürnberg

Care sunt membrii foratilor de pășă așezu?

URMĂRI

VIACTIV

RIA

YESLOF

H&A

Enogic

La Nürnberg, „ZIUA Z” va sosi pe 6 octombrie 2018, la ora 12:00

Toată lumea trebuie să se „adăpostească” la Centrul Cultural Româno-German!

În Germania, la Nürnberg, Centrul Cultural Româno-German de Ajutor și Integrare își va deschide oficial porțile sâmbătă, 6 octombrie 2018, ora 12:00, în Petersauracherstraße nr. 47-49.

La invitația și propunerea doamnei Ionela van Rees-Zota, nimeni alta decât președintele Asociației Dacia e.V. din Nürnberg, dar și managerul general al Agenției de Presă „Așii Români” și al publicației „Vocea Ta” și cu acordul celui în cauză, acest Centru Cultural va primi numele primului și singurului român care a zburat vreodată în spațiul cosmic, dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu, care va fi prezent la manifestarea „tricoloră” din inima Europei, în anul Centenarului Marii Uniri.

Amănuntele legate de această manifestare de mare importanță pentru toții românii care trăiesc și muncesc în Germania ni le oferă, în continuare, chiar doamna Ionela van Rees-Zota, sufletul acestui eveniment care se apropie cu pași repezi de „cosmodromul” din Nürnberg:

„Cei care doresc să participe la această inaugurare și cred că va fi multă lume, pot veni la Centrul nostru chiar de la ora 11:00, deoarece se urmărește ca la fix ora 12:00 să fie tăiată panglica!

Ar fi foarte bine dacă măcar o parte din oamenii care ne vor onora cu prezența ar putea fi îmbrăcați în costum național popular și ar fi de dorit să aducă cu ei și un obiect pentru a fi donat tombolei noastre.

Banii de la tombolă vor fi donați Centrului Cultural, iar fiecare persoană care va veni la inaugurare nu va pleca acasă cu mâna goală! Cu siguranță vor mai fi și alte premii surpriză, puse la dispoziție de sponsorii noștri inimoși. Tot în cadrul manifestării din 6 octombrie va mai exista și un spectacol inaugural, dar și o expoziție fotografică inedită, cu imagini unice ale primului și singurului cosmonaut român, dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu, care va fi alături de noi, la Nürnberg.

Proiectul cultural se va numi „Cosmopoesis XVII - XX” și va cuprinde:

Alături de români, pentru români!

Deutsche und Rumänen ZUSAMMEN für ein schönes Miteinander!

Vă invităm să fiți alături de noi,
în această zi marcantă, la inaugurarea noului
Centru Cultural Româno-German de Ajutor
și Integrare din Nürnberg!

„Să formezi o echipă
este doar începutul,
să rămâi împreună
este progresul,
să lucrezi împreună
este succesul”
(Henry David Thoreau)

Cosmonaut dr. ing. DUMITRU-DORIN PRUNARIU
Deutsch-Rumänisches Kulturzentrum
BERATUNG·INFORMATION·INTEGRATION CONSULTANTĂ·INFORMARE·INTEGRARE
Centru Cultural Româno-German

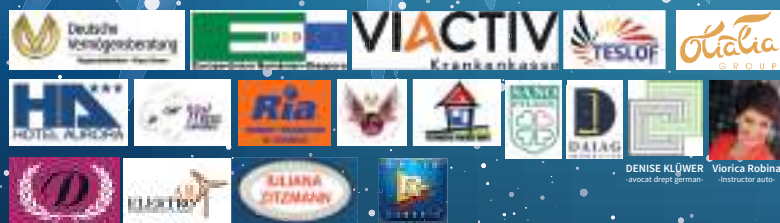

își deschide porțile
în data de 06 octombrie 2018, ora 12:00
Petersauracherstraße 47-49,
90449 Nürnberg

Vă așteaptă un program variat,
presărat cu discuții incitante, ritmuri muzicale,
delicii culinare și invitați speciali!

Perseverența, credința și munca susținută de oameni ca dumneavoastră
au făcut un vis să devină realitate!

- expoziție hărți celeste sec. XVII - XX și fotografii-document Dumitru Dorin Prunariu, din perioada zborului cosmic, pe suport din hârtie manuală
- povestirile cosmonautului ro-

mân Dumitru Dorin Prunariu
- poezie cosmică prezentată de către Camelia Botezatu, directorul Editurii Paideia și președintele Asociației Emblematic Românie
- sesiune de autografe Dumitru

Dorin Prunariu, pe fotografiile-document care vor fi puse în vânzare
Acele fotografii de colecție sunt oferite de editura Paideia - editura cărților de cultură - „emblematic România - un mesaj bun

de la români, despre România”, fotografii care pot fi achiziționate apoi la prețul de 20 Euro, cu autograful oferit în cadrul manifestării de la inaugurarea Centrului de cosmonautul român dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu, prezent la fața locului. O parte din acești bani vor merge în visteria și patrimoniul Centrului Cultural Româno-German din Nürnberg, pentru binele tuturor.

„Vreau să mai mulțumesc din inimă tuturor voluntarilor care au muncit la acest Centru, pentru ca totul să fie pus în ordine; de asemenea mulțumesc sponsorilor și donatorilor care au contribuit la nașterea acestui important Proiect, pentru toți românii din Germania. Mulțumesc oficialităților orașului Nürnberg pentru susținere, mulțumesc de asemenea Instituțiilor de Stat din România care ne-au ajutat ori de câte ori a fost nevoie. Și a fost nevoie de multe ori...”

Vă mai informăm că programul oficial de funcționare al Centrului Cultural Româno-German de Ajutor și Integrare va fi următorul:

- Luni - Miercuri: orele 9-13 și 15-18;
- Joi - Vineri: orele 15-18;
- Sâmbătă: orele 9-13.
- Duminică: închis.

„În afara acestui program oficial, va exista și un program zilnic pe ore, deja stabilit și distribuit, iar ziua de duminică va fi rezervată în special pentru evenimente culturale, care vor fi derulate în decursul timpului”, ne-a mai declarat doamna Ionela van Rees-Zota, care a mai menționat:

„La inaugurarea din 6 octombrie poate veni oricine, de orice nație, de la mic la mare! Iar dacă cineva dorește să ajute la organizarea acestei manifestări, de la inaugurarea Centrului Cultural din Nürnberg, rog să mă contacteze la telefonul 0160 33 73 128, prefixul Germaniei fiind 0049. Vă mulțumesc și vă aștept să tăiem împreună panglica inaugurală, alături de domnul dr. ing. Dumitru-Dorin Prunariu!”

Dan TEODORESCU

CONSULTANȚII DUMNEAVOASTRĂ VĂ INFORMEAZĂ...

Bună ziua și bine v-am regăsit după vacanță. De data această m-am hotărât să scriu despre un subiect mai mult, sau mai puțin cunoscut și discutat pe „piața” financiară și anume: educația financiară.

Educația financiară este procesul prin care dobândim cunoștințe, aptitudini și abilități care ne permit să luăm decizii mai bune în ceea ce privește gestionarea resurselor noastre, să facem analize pe baza informațiilor corecte și să știm cui să cerem ajutor și sfaturi pentru a obține mai multe beneficii din banii noștri. După cum bine știți, aceasta nu este o materie pe care să o înveți la școală, ci mai degrabă, o vezi, o auzi și o simți în sânul familiei tale.

Actualul nostru sistem de învățământ se concentrează asupra pregătirii tineretului pentru obținerea unei slujbe bune prin dezvoltarea capacității intelectuale. După dezvoltarea capacității intelectuale, se urmărește un nivel superior de educație pentru a îmbunătăți abilitățile profesionale. Ei studiază pentru a deveni ingineri, oameni de știință, bucătări, polițiști, artiști, scriitori etc. Aceste abilități profesionale le permit să intre pe piața forței de muncă și să muncească pentru bani, deci pentru altcineva.

Câți dintre noi am venit în Germania cu gândul că ne vom îmbogăți? Că vom câștiga mai bine decât acasă de cel puțin trei ori și că vom duce o viață mai bună?! Și câți dintre noi și aici ne lovim de aceleași probleme financiare că și înainte, deși câștigăm mai bine acum. Toate aceste probleme pleacă de la lipsa unei educații financiare timpurii. Unul dintre motivele pentru care cei bogați se îmbogățesc tot mai mult, cei săraci sărăcesc tot mai mult,

iar clasa mijlocie se zbate în datorii este faptul că despre bani se învață, după cum am spus deja, acasă și nu la școală. Cei mai mulți dintre noi am aflat despre bani de la părinți. Am crescut auzind mereu: „vezi-ți de școală, ia note bune că să ai un job bine plătit”. Ok, am terminat cu note excelente, dar având o slabă pregătire financiară. Școala te formează profesional, dar nu se concentrează și asupra capacității de rezolvare a problemelor financiare. De aici și ideea preconcepută că: „banul este ochiul dracului” sau „banii nu aduc fericirea”. Cred cu tărie în educație, însă recomand și un alt traseu al studiilor. Asta după ce am văzut că în fața problemelor financiare nu contează că ai două facultăți sau poate nici opt clase terminate. Singura diferență este mentalitatea și puterea de a-ți modela viața prin gânduri și voință.

Da, în societatea de astăzi, banii sunt o formă de putere, dar și mai puternică este educația financiară. Pentru că degeaba câștigi bine, ai salariul mare, dacă la sfârșitul lunii tragi linie și tot pe minus ești. Fiecare om are o anumită relație cu banii și modul în care se comportă în această dimensiune a vieții dictează și nivelul sau de siguranță financiară. Deși probleme financiare au și cei săraci și cei bogați, există diferențe semnificative între ele și modul în care fiecare și le rezolvă. Iar aceste diferențe apar din nivelul de inteligență emoțională și inteligență

financiară a fiecăruia. Pentru a ști cum să îți gestionezi mai bine banii, ai nevoie de educație financiară. Siguranța financiară poate fi obținută de oricine, cu condiția să înceapă de astăzi și să fie perseverent în timp, cu focusul îndreptat spre obiectivele financiare personale.

Educația financiară ne ajută să menținem un echilibru financiar, ne învață cum să gestionăm veniturile noastre și să cheltuim mai puțin, cum să facem economii pentru situații neprevăzute, cum să strângem avere sau să economisim pentru diverse obiective din viața de zi și zi.

Educația financiară ne ajută să menținem un echilibru financiar, ne învață cum să gestionăm veniturile noastre și să cheltuim mai puțin, cum să facem economii pentru situații neprevăzute, cum să strângem avere sau să economisim pentru diverse obiective din viața de zi și zi.

În ziua de azi trebuie să fim bine informați despre instrumentele financiare pe care le folosim sau pe care diverse instituții bancare încearcă să ni le vândă. Pentru a utiliza aceste servicii, avem nevoie să înțelegem în ce măsură satisfac nevoile noastre și ce obligații avem în calitate de clienți. Astăzi avem la dispoziție o gamă largă de servicii financiare care ne pot ușura viața și în același timp ne ajută să ne atingem obiectivele. Asta dacă le înțelegem pe fiecare în parte și știm să le folosim în avantajul nostru.

Primul pas în educația financiară este acela de a înțelege cum să câștigăm bani, să avem mai multe surse de venit astfel încât să nu fim 100% dependenți de un salariu. Apoi, știind cât și de unde

avem banii, este important să avem și o evidență a cheltuielilor pentru a putea planifica investiții ulterioare. Metodele de economisire și de investire a banilor sunt multiple, iar pentru a face cele mai bune alegeri, trebuie de asemenea să fii informat și să înțelegi avantajele și dezavantajele fiecărei opțiuni.

Iar înțelegerea instrumentelor financiare este crucială în situația economică actuală. Când e bine să faci un credit, cu ce dobânzi și pe ce perioadă, care sunt avantajele și dezavantajele cardurilor de credit și cum să alegi cel mai bun instrument de economisire oferit de piață. Toate aceste cunoștințe țin de educația financiară, iar noi vă ajutăm să găsiți răspunsurile corecte. Începând cu data de 6 octombrie, cu deschiderea Centrului Cultural Român vă stau la dispoziție cu un curs săptămânal de educație financiară. Așa că nu ratați această oportunitate de a învăța să vă creați o avere.

Raluca Kovacs
tel. +49 173 8391348

Suntem alături de tine !

**Birou de consiliere financiară
cu specialiști care vorbesc și
limba română**

**ajutor pe plan financiar și asigurări
înfiiintări de conturi bancare și credite
plan de economie cu dobândă din alocația pentru copii
asigurări de mașini
asigurări de pensie privată
subvenții de la Stat
...alte servicii...**

**Deutsche
Vermögensberatung**
Regionaldirektion
Klaus Gross

**Telefon: 09122 1888 511
Mobil: 017621302794**

Ne mărim echipa! Contactează-ne !

Cum te poți încărca pozitiv

„În timp ce mă aflu din nou dincolo de ocean, îmi amintesc cu emoție de comentariile de după turneul americano-canadian de anul trecut. Spuneți și voi, cum să nu te încarce pozitiv?”

Felicitări pentru remarcabila realizare! Suntem mândri că suntem români și avem un astfel de mesager al creativității sufletului neamului nostru!”

Liliana Codleanu

„O călătorie plină de peripeții, un turneu deosebit, un om frumos, curajos, care mi-a amintit, pentru a nu știu câta oară, că am avut norocul să mă nasc în România!”

Laczkó A. Angela-Doina

„Sunteți cel mai bun și elocvent exemplu de ”DA. SE POATE!”

Sunteți exemplu pentru toți: tineri, dar mai ales pentru cei ”mai puțin tineri”, oarecum speriați și dezamăgiți. Dezamăgiți de ei sau poate de către cei de lângă ei. Măcinați de ”înghețuri și dezghețuri”, nu mai au aceeași forță să o ia de la capăt la fel de viguroși.

Dumneavoastră arătați tuturor că ... ar trebui să o facă. POSIBILUL se află în ei ...sau/și ... pe aproape. Continuați să mergeți zâmbind și cu încredere pe minunata cale pe care vă aflați acum. Cu respect și prețuire”

Profesor Cornelia Petre (Brașov)
„Te felicit din toată inima. Chiar ai dat o lecție de cum se poate prezenta poezia. Exemplul tău poate face școală. Trebuie doar să ai talent și asta e o mare problemă”.

Eugen D. Popin (Germania)

„Adrian Munteanu nu doar își scrie poezia, nu doar o recită, ci o trăiește cu toți porii și această ardere o dă mai departe publicului, ca acesta să plece încărcat cu picuri de soare.

Poetul aspiră prezentul și trecutul prin marile teme ale omenirii, dar și prin micile evenimente ale cotidianului, pe care le

metamorphozează cu simțăminte sale, cu cugetul sau cu emoțiile sale.

«Iată, pare a zice artistul, acesta este cordul meu cu palpațiile lui, sinapsele, lacrimile, zâmbetul, tonul vocii, mimica, gesturile și cuvintele. Cuvintele care sunt învelișul bine meșteșugit, vehiculul care transportă fluturi care nu vor să fie înecați în fântână».

Cristina Mihai (Ottawa)

„O poezie profundă, care însuflă romantism uneori, deznădejde alteori, iubire de oameni nemărginită și necondiționată, însăși viața. Adrian Munteanu este un poet cu un stil surprinzător, care face o alianță magică între poezie și filozofie. Un om care emană lumina și pe care l-am asemănat cu un vulcan. Da, acesta este cuvântul care îl definește cel mai bine. Căci nu trebuie să ne lăsăm niciodată păcăliți de peisajul lin, odihnitor și dulce din jurul unui vulcan; trebuie să avem mereu în minte, că în adâncuri, el fierbe în stare latentă. Un artist cu o personalitate extrem de interesantă, a cărui carte nu ar

trebui să lipsească din bibliotecile noastre, pentru că e o plăcere să fii trist în maniera roditoare propusă de acest poet. Poetul nu face decât să-și împlinească, prin poezie, propriul lui destin, dar o face cu multă perseverență și cu spontaneitate. Privește lumea printr-o fereastră a lui, doar a lui, și oricât de mult am vrea să-l răsplătim pentru starea de bine pe care ne-o dă interpretarea excepțională a sonetului său, este imposibil, fiindcă niciodată nu o să putem cântări cu precizie arderea interioară care a născut-o”.

Violeta Necula (Montreal)

„Era liniște ca într-o seară târzie pe peronul unei gări. Și iată că din spatele sălii, cu o valiză în mână, a trecut printre noi un călător. Acesta era poetul care venise din Brașovul de departe spre a ne convinge că...” mai întâi a fost cuvântul”. Noi cunoșteam adevărul acesta Divin, dar ne plăcea să ne convingem din nou. Noul sosit ne privea în ochi lăsând impresia că parcă ne-ar cunoaște de undeva, nu a salutat

măcar, a privit în jur apoi și-a pus valiza pe un scaun. Liniștea se adâncea mereu. Omul nostru era blând ca un Hemingwei după o coridă. Și tăcea mereu. Știam de la marii oratori ai antichității că tiradele publice erau sonore, rostite pe acorduri de vibrații nemuritoare, înflăcărare și convingătoare. Și mai știam că marii rostitori de cuvinte își sfârșeau marile tirade cu celebra frază rostită în latină: «quod erat demonstrandum.» Dar n-am fost dezamăgiți. Poetul își pregătise bine trucul. El ne vorbea prin mimică și prin gestică. Poetul devenise actor, iar actorul rostea din poet. Îl aveam în față pe ARTIST. Și artistul și-a intrat în rol. Marele sonetist și-a înlănțuit sonetele într-un discurs recitat publicului pe care l-a captivat și l-a făcut părtaș la fenomenul poetic. Vă reamintesc că oratorii antichității foloseau adesea tonalități înalte. Vă amintesc și că prin secolul nostru nouăsprezece s-au mai răstît la omenire câțiva nebuni proverbiali ca Lenin, Stalin, Musolini, Hitler, Hrusciiov,

Ceaușescu etc., dar lătratul lor nu a convins pe nimeni de nimic. Adrian Munteanu și-a rostit poemele-sonete aproape șoptit, dar cristalul vocii lui mângâia sala cu dulce farniente. Plus gestică, modul acesta original de a comunica al Artistului. S-a rostit poezie mai gravă și mai dulceagă. Glumele nu și-au găsit locul de-a lungul tiradei de un ceas. Și tot atât de firesc a revenit liniștea. În scurtul cuvânt de încheiere poetul ne-a zis: «Acesta sunt eu». Au urmat autografele, pozele, strângerile de mâini și... la revedere. Volumul cu sonete ”Fluturile din fântână” a plecat în casele multor români.”

George Filip (Montreal)

„Mult respect și admirație și din partea noastră pentru domnul Adrian Munteanu! L-am întâlnit la recitalul de la Consulatul Român în Toronto, care a fost foarte frumos și emoționant și a creat în sala o energie specială!”

Simona Chioreanu

„Întâlnirea cu Poezia sonetistului Adrian Munteanu ne-a unit pe toți cei prezenți în aceeași vibrație și a mai potolit un pic aleatul celor duși departe, cei care trăiesc acum dincolo de spațiul mioritic aflat între fatalitate și firesc, dincolo de orice graniță, într-o altfel de patrie, numită Dor.”

Otilia Tunaru (Montreal)

”Un rost aveți de muuuuult! Și nu e unul oarecare! Veșnic veți dăinui, prin sonetele și toate scrierile atât de deosebite, de frumoase, în care nu doar eu mă regăsesc! Și asta e lucrul cel mai mare! Exprimați în cuvinte, ceea ce eu simt, asta mă face fericită! Vă mulțumesc că existați în viața mea!

Sandu Magda

Roxana Bolocan: „Nu-mi vine să cred că poate fi contemporan cu noi un talent atât de mare care ne amintește de valorile eterne ale poeziei noastre și nu numai!”

Adrian Munteanu

Contabil

CARMEN DITTRICH

Edisonstraße 60
90431 Nürnberg

Mobil: 0174 7280935
Fix: 0911 96150530

Consultantă în limba română
E.mail: carditt@t-online.de

Comisia Europeană, prima reacție după violențele de la protestul din 10 august

Comisia Europeană vine cu o reacție fermă după protestele violente din 10 august și condamnă agresiunile atribuite forțelor de ordine din România împotriva jurnaliștilor, evidențiind că este "important" ca angajații companiilor media să își poată desfășura activitatea, informează postul public austriac ORF. "În cursul confruntărilor între forțe speciale ale poliției și demonstranți violenți, un cameraman ORF a fost bătut, iar corespondentul ORF Ernst Gelegs abia a scăpat de loviturile unui agent al forțelor de ordine care avea scut (...)", a transmis postul austriac. Directorul general ORF, Andreas Wrabetz, a denunțat o situație "inacceptabilă" pentru un stat membru al Uniunii Europene.

"Este important ca reprezentanții presei să își poată desfășura activitatea", a declarat luni, conform ORF, un purtător de cuvânt al Comisiei Europene, potrivit Mediafax.

Cancelarul Austriei, Sebastian Kurz, a condamnat violențele produse la București și așteaptă clarificări din partea României după ce jurnaliști austrieci au fost agresați de forțele de ordine în timpul protestelor desfășurate vineri. "Condamnăm puternic violențele de la București, în cursul cărora au fost răniți mulți demonstranți și jurnaliști. Așteptăm clarificări. Îi doresc recuperare rapidă cameramanului ORF care a fost rănit", a transmis Sebastian Kurz prin Twitter.

Sursa: <http://www.gds.ro>

Auftritt einer Bistritzer Gruppe am 20. September 2018, 15:00 Uhr am Nürnberger Altstadtfest - "Cununa de pe Someș" din Bistrița

Auftritt einer Bistritzer Gruppe am 20. September 2018, 15:00 Uhr am Nürnberger Altstadtfest in der Katharinenklosterruine (neben dem CINECITTA) Das Ensemble "Cununa de pe Someș" aus Bistritz/Rumänien

Mit originellem Tanzen, Singen, Musizieren – so stellen sich die Künstler des Ensembles „Cununa de pe Someș“ des Kulturpalastes aus Bistritz in Nordsiebenbürgen vor. Seit mehr als 50 Jahren haben seine Mitglieder auf rumänischen und internationalen Bühnen ihre Virtuosität bewiesen. Das Ensemble tritt aus Anlass der 100-Jahrfeier Rumäniens erstmals in Nürnberg als Botschafter des Friedens und des

europäischen Zusammenhalts auf.

Performanța unui grup din Bistrița la 20 septembrie 2018, ora 15:00

Ansamblul "Cununa de pe Someș" din Bistrița / România

Cu dansuri originale, cântece și muzică - așa se prezintă artiștii ansamblului "Cununa de pe Someș" de la Palatul Culturii din Bistrița, din nordul Transilvaniei. De mai bine de 50 de ani, membrii săi și-au demonstrat virtuozitatea pe scena românească și internațională. Cu ocazia Centenarului României ansamblul apare pentru prima dată la Nürnberg ca un ambasador al păcii și coeziunii europene.

Invitație la teatru și, în 22 septembrie, la Balul Strugurilor

După vacanță, începem cu teatru: Teatrul T.a.C.T. prezintă comedia "Idilă estivală"

Sighișoara după Slawomir Mrozek

Regia Ion Mircioagă

Distribuția :

Gianina Iconaru
Ștefan Abrudan
Eugen Pădureanu
Denisa Capră

Asistență tehnică:

Valentin Marcoș

Durata spectacolului: 90 min.

Vineri 21. 09, ora 19.30,
Bürgerzentrum Kirchheim
Heidelberg, Hegenichstr. 2
Sâmbătă 22. 09, Stuttgart, Info:
0176-83165478
Duminică 23. 09, ora 19.00,
Hochschule für Musik und
Theater, München

"... un spectacol care aduce în fața publicului serioase probleme existențiale, dar cu accente comice: pe o plajă, într-un loc retras, doi indivizi se întâlnesc întâmplător, având în gând același lucru - să se sinucidă. Motivele celor doi diferă radical... În mijlocul dramei apare elementul

perturbator: o femeie (Gianina Iconaru), care va strica planurile celor doi sinucigași... Între cei doi bărbați se naște o rivalitate înverșunată; în întâmplarea la care sunteți martori, lupta este fără menajamente, căci miza ei e însăși viața... Un spectacol despre femeie ca argument necesar și suficient al existenței. O comedie cu final surprinzător, care îndeamnă la o clipă de meditație asupra lumii noastre, o lume în care lipsa de scrupule garantează succesul..."

Intrare, la Heidelberg: 20 Euro sau, cu reducere: 15 Euro

Înainte și după spectacol se poate servi o bere, un suc, o gustare. După spectacol, desigur, împreună cu actorii - de data asta, sigur - chiar în foyer, ca la festival. ÎN 22 SEPTEMBRIE, DE LA ORA 18.00, BALUL STRUGURILOR, TOT LA BÜRGERZENTRUM KIRCHHEIM - ORG. ÎN COLABORARE CU COMUNITATEA ROMÂNILOR DIN BRUCHSAL (ANA MARIA SĂMĂRGHIȚAN).

Iosif Herlo

OFERTE MARI LA KROPF!

BUY NOW!

PESTE 4.000 AUTOTURISME NOI ȘI 3.000 DE MAȘINI LA MÂNA A DOUA

SALE

Numai la noi
primiți la fiecare
autoturism
3 inspecții gratuite
și **6** ani
garanție.

Autohaus KROPF GmbH

Mai multe oferte, mai multe servicii
... la prețul cel mai bun

www.kropf-automobile.de

Persoana dumneavoastră de contact este:

Hanspeter Kenzel
Deutschherrnstr. 1-7
90429 Nürnberg
0911 270741141
0151 179 78 451
hanspeter.kenzel@kropf-automobile.de

Vorbim românește

Cu drag luăm autoturismul dumneavoastră ca și avans!

INTERNET PENTRU ACASĂ

Foarte relaxat și fără obligații contractuale.

Ortel. Vorbim limba ta.

ortel MOBILE

INTERNET FÜR ZUHAUSE

- + navigați de acasă
- + simplu și rapid
- + 40 GB cu viteză LTE

29⁹⁹ €*
/4 Săptămâni

* Costurile pentru hardware nu sunt incluse în preț.
Tariful este valabil numai împreună cu hardware-ul.

Available on the Google play

Available on the App Store

Reîncărcare: **ortel MOBILE** **O2 e-plus+**

Ortel Mobile GmbH, E-Plus-Straße 1, 40472 Düsseldorf: *Ortel Mobile Datentarif: 49 Cent/MB. Unitate de taxare 100 KB. Tariful de date Ortel Mobile este disponibil numai în Germania (serviciul de roaming și telefonie sunt excluse din punct de vedere tehnic). Condiții de utilizare: Achiziționarea unui pachet Starter pentru Internet (preț recomandat 69,99 €). Pachetul Starter include o cartelă SIM și un router LTE staționar. Pentru utilizarea dispozitivului este necesară o sursă de alimentare. Internet für Zuhause (29,99€ pentru 28 zile durata perioadei de valabilitate a opțiunii) activare Ortel Mobile Datentarif: Până la 40 GB în interiorul Germaniei, cu o viteză de până la 21,6 Mbit/s (descărcare) și 8,6 Mbit/s (încărcare), apoi până la 56 kbit/s la descărcare și încărcare. În cazul vitezelor indicate este vorba de viteză maximă posibilă din punct de vedere tehnic. Viteza medie atinsă efectiv poate să difere. Unitate de taxare 100 KB. Această opțiune este disponibilă numai pentru utilizarea în routerul LTE staționar. Preluarea se realizează automat dacă ai credit suficient, dacă nu dezactivezi opțiunea la finalul respectivei perioade de utilizare. Opțiunea nu poate fi comercializată, de ex., revândută sau promovată comercial. Aplicația se limitează la utilizarea nomadică sau staționară, utilizarea mobilă fiind exclusă. WEE- Nr. DE 10160685

Identificări

**Eu sunt un om, ich bin ein Mensch,
je suis un homme.**

Așa ne definim fiecare dintre noi în contextul social în care trăim, indiferent de limba pe care o vorbim, de obiceiurile pe care le avem, de cultura căreia îi aparținem. Ca indivizi sociali ne raportăm la mentalul mediului în care trăim, suntem influențați de comportamentul celor din jurul nostru. În consecință, suntem influențați de un anumit determinism social, continuăm o linie a înaintașilor, respectăm regulile impuse de comunitate, suntem educați strict într-un cadru bine determinat. Ce se întâmplă însă când, oarecum folosind liberul arbitru sau obligați de context, ajungem să schimbăm mediul natural în care ne-am însușit un set de reguli, acolo unde a fi înseamnă doar a urma traiectoria cotidianului. Cum reacționăm când nu mai recunoaștem obiceiurile celor din jur, când nu mai identificăm cuvintele pe care le auzim, când nu mai receptăm aspectele culturale manifestate în imediata apropiere a eului nostru social?

**Eu sunt o ființă, ich bin ein Wesen,
je suis un être.**

Atunci când omul nu se mai recunoaște pe sine în mediul în care trăiește intră în procesul de devenire, de transformare, asumându-și noi valențe comportamentale și culturale. Vechile valori nu mai sunt valabile, edificiul

construit cândva rămâne doar un reper al existenței individului în timp, fără a face o punte de legătură cu prezentul social. Omul care iese din matricea originară își asumă un proces de descentralizare, este conștient că, pentru o perioadă, va plonja în spațiile marginale ale cercului existențial, dar urmând traiectoria depozitului ancestral, știe că prin autoconstrucție și determinare se va apropia de noul centru al ființării sale.

În primul rând, din punct de vedere social, el resimte brusc ruptura de mediul natural. „Lumea de odinioară” și „lumea de acum” nu se mai întâlnesc, sunt două spații aflate la mare distanță care nu au posibilitatea de a se învecina. Spiritual însă omul rămâne conectat la trecut și își transferă în prezent numite emoții, trăiri și experiențe. Astfel începe dezvoltarea ființei din punct de vedere cultural. Depozitul ancestral al eului este transferat într-o nouă dimensiune psihosocială și culturală. Omul începe să cerceteze, să-și sondeze forul interior: ce aspecte din acest depozit ancestral se potrivesc noii lumi în care se află? Ce îl poate susține să funcționeze normal într-un mediu străin? Cum poate să-și identifice reperele ființei?

În fiecare dintre noi sălășuiește dorința de a cunoaște, suntem curioși să descoperim ceva nou care să e susțină dorința de a evolua. Începem să identificăm locuri: uneori seamănă cu ceva de odinioară, alteori sunt total diferite, dar mereu procedeul descoperirii de bazăază pe raportarea la depozitul ancestral. „Ce mult seamănă această cărare prin pădure cu o

cărăruie pe care o urcam în copilărie...”, o astfel de conexiune declanșează memoria afectivă și la nivelul subconștientului se face o legătură între „ce a fost” și „ce este”. Astfel memoria afectivă substituie în ființa noastră „locul trecut” cu „locul prezent”. Este un prim pas în identificarea noastră, realizăm expansiuni ale ființei prin îmbogățirea prezentului cu elemente din trecut.

O altă fază o reprezintă identificarea naturii umane, recunoaștem ființe asemeni nouă, le simțim frumusețea interioară, ne regăsim prin comunicarea cu ele. Din nou, comparăm oameni din trecutul nostru cu cei pe care îi întâlnim în spațiul adaptiv. Ființa noastră se dezvoltă prin transferul afectiv și cognitiv realizat prin întâlnirea cu oameni noi.

Următorul nivel îl reprezintă contactul cu limba străină. „De ce nu există o limbă comună pentru toți oamenii?” Cu siguranță, fiindcă nu am mai avea posibilitatea de a evolua, nu am mai fi provocați să descoperim asociații inedite între forme și sunete. În noul mediu auzim cuvinte care nu seamănă cu nimic din ceea ce cunoaștem noi, dar oarecum le asociem cu anumite obiecte din jur sau cu activități. Acum se dezvoltă gândirea intuitivă, începem să înțelegem noțiuni care nu sunt exprimate în limba maternă. Descoperim prin învățare structuri gramaticale asemănătoare celor din limba maternă, îmbogățim vocabularul cu termeni noi, începem să cunoaștem lumea prin alte cuvinte decât cele știute în trecut. Între timp începem să gândim prin structuri specifice

limbii străine, astfel un nou univers se deschide în fața noastră. Ființa trăiește o nouă expansiune care o dirijează spre explorarea diversității și a multiculturalismului.

Într-o altă etapă se remarcă identificarea culturală. Omul se raportează la cultura adaptivă în funcție de propriul nivel de dezvoltare culturală. O carte esențială a adolescenței mele aparține scriitorului german Heraman Hesse, „Jocul cu măgele de sticlă” („Das Glasperlenspiel”). Când am citit cartea în limba română m-a fascinat, dar ajungând acum să descopăr tainele scriiturii în limba maternă a autorului, am identificat firescul trăirilor, autenticitatea manifestărilor protagonistului Josef Knecht.

Eu sunt suma experiențelor trăite, ich bin die Summe der gelebten Erfahrungen, je suis la somme des expériences vécues.

Omul își pornește existența din centrul originar, călătorește spre periferia spațiului matricial și se reconstruiește pe sine ca ființă desăvârșită prin acumularea experiențelor trăite pentru a fi pregătit să se reîntoarcă în unitatea primordială. Călători în timp și spațiu, acumulăm memoria locurilor și a vremurilor prin care viața ne poartă, fie că alegem benevol, fie că suntem forțați de împrejurări. „Fiecare dintre noi nu e decât un om, o experiență, o ființă aflată în drum spre ceva. Dar trebuie să se afle în drum spre desăvârșire, să năzuiască spre centru, nu spre periferie” (Herman Hesse, „Jocul cu măgele de sticlă”).

Adina Sorohan

SANO PFLEGE

Ihr zuverlässiger Partner
für Pflege und Betreuung

www.sanopflege.com
Tel.: 0911-21010610

INTERMEDIUS GmbH
ENAGIC Independent Distributor

KANGEN WASSER

Verändere Dein Wasser
ändere Dein Leben!

Apa vietii

Tel.: 01639716719
e-mail: intermedius.office@yahoo.com

Seit 1992
WERBEAGENTUR GERHARDT

Papierus
COPY SHOP

Tel: **0911-673571** www.gerhardtwerbeagentur.de

Luni - Vineri 9:00 - 17:00

Rothenburger Str. 132 90439 Nürnberg

Tel: 0911-**673571** & 0911-**65678605**

 Werbeagentur Gerhardt

 Eugen Kamp

 Copyshop Papierus

 01728902005

La noi se vorbește:

Perinute

Sepci / Tricouri

Căni

Kopie ■ / ■■■■

Reclamă Auto / Vitrină

Postere / Plakate / Tablouri pe pânză

Femeile din viața lui I.L. Caragiale

- Continuare din nr. 83 -

O legătură amoroasă cu multe necunoscute

Numit revizor școlar în județele Nemț și Suceava, Caragiale o cunoaște și el, la Iași, pe Veronica Micle și între ei se înfiripă o prietenie, urmată de o întreagă corespondență. Legătura cu Veronica Micle destramă însă planurile de căsătorie ale lui Eminescu – și face cu totul dispărută puternica amicizie ce-l lega de Caragiale.

Posibil ca I.L. Caragiale să nu fi văzut legătura dintre Eminescu și Veronica Micle ca pe una serioasă, știind cât de temperamental și desprins de realitate era, de multe ori, prietenul său, iubind mai mult idealul de femeie, decât femeia în sine. Sau poate că revizorul Caragiale a fost pur și simplu curios să afle cum e femeia de care vorbea cu atâta înflăcărare prietenul său. Cert e că, întâlnind-o pe Veronica la Iași, în cadrul unui cinaclu al Junimii, Caragiale nu și-a pus problema că-i poate face vreun rău poetului, considerând-o doar o toană, care putea să ia repede forma altei femei. Un factor important al implicării Veronicăi în relația cu Caragiale, se poate să fi fost și lipsa lui Eminescu din Iași, prins cu problemele ziarului „Timpul”, lipsă pe care Veronica a resimțit-o acut, ca pe o părăsire.

Urmarea acestei istorii o aflăm de la Titu Maiorescu. Personaj extrem de sobru și de serios, Maiorescu își nota, în general, tot ce se întâmpla în jurul lui, dar se pare că a omis, voit sau nu, să scrie despre nefericirea acestui trio amoros. Cu toate acestea, Maiorescu i-a mărturisit lui Al. Brătescu-Voinești, în iunie 1892, împrejurările distanțării celor doi scriitori și amici, iar Brătescu-Voinești a concluzionat că „Luceafărul” s-ar fi născut din suferința pe care i-o provocase lui Eminescu legătura lui Caragiale cu iubita sa Veronica. Pentru buna informare a cititorilor noștri, să reținem că există două finaluri ale acestei istorii, foarte apropiate în esență.

În prima dintre variante, Caragiale află de la Eminescu despre planurile poetului de a o lua de nevastă pe Veronica Micle; și, neștiind cum să procedeze, se duce la Maiorescu și îi povestește deschis despre istoria lui cu Veronica Micle, dar și despre intențiile prietenului său. Caragiale conchide că Eminescu ar trebui împiedicat, Veronica având mai mulți prieteni intimi, printre care și pe el. Maiorescu, uluit, nu știe ce hotărâre să ia. Primind și vizita lui Eminescu, care, încolțit, recunoaște că se gândește serios la căsătorie, Maiorescu încearcă să-l abată de la planul lui, scoțând în evidență tot soiul de considerente morale și materiale: căsnicia necesită un fond material substanțial, ei sunt amândoi săraci etcetera. Cum Eminescu rezistă în fața invaziei de argumente, Maiorescu îi spune că poezia, cea care l-a ridicat unde e acum, ar avea de suferit – dar Eminescu e decis s-o lase deoparte: poezia nu-i adusese nimic bun. Neputând să-l convingă altfel, Maiorescu îi spune de-a dreptul ce-i povestise Caragiale – și, astfel, tot universul clădit pe iubire sinceră al poetului se prăbușește brusc.

În varianta pe care o prezintă în cartea sa Șerban Cioculescu, desfășurarea evenimentelor e mult condensată: în vizită la Titu Maiorescu – tot fondatorul Junimii e confidentul – Caragiale îi povestește pur și simplu de relația sa cu Veronica Micle. Primind și vizita lui Eminescu, aflând de hotărârea acestuia de a se căsători cu aceeași Veronica, Maiorescu e perplex; nu știe ce să facă și înșiră contraargumente pentru ca, în final, să recurgă la argumentul suprem: legătura femeii cu Caragiale. De aici încolo cale de întoarcere nu mai e: ruptura cu Caragiale e definitivă. Pe Veronica însă, poetul o iartă – după o corespondență incriminantă și întâlniri și explicații dureroase. Și îndepărtarea de Maiorescu e vizibilă: Eminescu publică „Luceafărul” în almanahul „România Jună” din Viena, și nu în „Convorbiri”, ca până atunci.

Indiscrețiile lui Caragiale

Un lucru e cert: dacă I.L. Caragiale i-ar fi spus despre relația sa cu Veronica numai lui Titu Maiorescu poate că secretul s-ar fi păstrat mai bine între cei patru, deoarece maestrul era recunoscut ca un om de cuvânt. Deliberat sau nu, Caragiale s-a lădat, pare-se, cu legătura lui cu Veronica și de față cu Scipione Bădescu – și, astfel, istoria a fost cunoscută de toți prietenii comuni, iar Eminescu și-a văzut și mai mult întărită marea dragoste.

Odată împăcat cu dragoste, la începutul anului 1882, Eminescu îi cere să păstreze tăcerea asupra acestui fapt. Desigur, de căsătorie nu mai poate fi vorba. Dar Caragiale se mai întâlnește cu Veronica – mai mult ca să afle ce face și ce gândește vechiul său prieten – și e, din nou, amenințat cu moartea. Într-una dintre scrisori, Veronica îi spune lui Eminescu că Ion Luca Caragiale a acuzat-o, că ea i-ar fi mărturisit păcatul ei, doar ca să le strice lor prietenia. De cealaltă parte, scrisorile Veronicăi către Caragiale nu i-au fost restituite femeii niciodată, chiar dacă ea le-a cerut insistent, și nici nu se mai știe nimic de soarta lor. Într-un final, pentru a pune capăt unei situații devenite penibile, Caragiale cere mutarea ca revizor școlar la Argeș și Vâlcea.

Mama lui Mateiu Caragiale

O legătură intimă și discretă a lui I.L. Caragiale a fost cea cu Maria Constantinescu – mama lui Mateiu, primul său copil, declarat de Caragiale însuși la Starea Civilă, la 14 aprilie 1885. Pe-atunci în vârstă de 33 de ani, Ion Luca și-a dat în acte aceeași adresă ca a mamei, fapt care putea să indice că se gândea la o oficializare a relațiilor cu ea. În actul oficial, Maria Constantinescu apare ca rentieră. De cealaltă parte, Șerban Cioculescu scrie că Mateiu nu a fost legitimat niciodată, deoarece mama sa nu a consimțit la această formalitate, decât cu condiția căsătoriei, care nu s-a mai realizat.

Căsătoria cu gentila domnișoară Alexandrina Burelli

Ajuns director la Teatrul Național, funcție care nu l-a bucurat atât de tare precum credea, a avut în schimb o mare și frumoasă împlinire: a cunoscut-o pe viitoarea doamnă Caragiale. Povestea pare să se fi desfășurat în felul următor: venită, fără a avea bilet, împreună cu un grup de prietene, pentru a o vedea în spectacol pe Sarah Bernhardt, Alexandrina Burelli primește și ea, și prietenele ei acceptul lui Caragiale de a intra în sală. Dar Alexandrina nu intră numai la spectacol, ci și în inima și viața lui Caragiale, pentru totdeauna, căci directorul Teatrului Național se îndrăgostește nebunește de ea.

După puțin timp – în care o vizitează mereu pe Alexandrina – Caragiale o cere de soție tatălui ei, arhitectul Gaetano Burelli. Alexandrina era a doua fiică a arhitectului, din cele trei pe care le avea, o fată extrem de frumoasă, aflată mai mereu în mijlocul evenimentelor mondene ale Bucureștilor, alături de sora ei mai mare. Nu se știe sigur dacă cei doi tineri se văzuseră pentru prima dată la teatru, ori se cunoșteau mai demult, prin intermediul familiilor lor. I.L. Caragiale se căsătorește la 7 ianuarie 1889 cu Alexandrina și pleacă imediat în călătorie de nuntă în Italia. În periodicul „România Liberă” de marți,

10 ianuarie, apare următorul anunț: „Sâmbătă s-a oficiat căsătoria civilă, iar duminică căsătoria religioasă a amicului nostru Caragiale, directorul general al Teatrelor, cu gentila d-ră Alexandrina Burelli. Căsătorii au plecat ieri seară, cu Fulgerul spre Italia”.

La întoarcere, cei doi locuiesc într-o casă de pe strada Polonă – și, odată căsătorită, Alexandrina (alintată Didina) se dedică întru totul căminului și soțului său și uitate sunt balurile și seratele unde mergea înainte. Când voia, Caragiale era numai „vervă, politețe, spirit rafinat și elocință corneliană”, om cu educație, cultură și figură aristocratică, așa cum a impresionat-o și fermecat-o pe mătușa soției sale, o bătrână aristocrată, coborâtore din spătarul Bucșan, ce fusese decapitat de către turci, în secolul al XVI-lea, și care avea un castel la moșia sa Parepa.

Caragiale și soția sa au avut împreună patru copii. Primul a fost o fată, Ioana, apoi a mai venit încă una, Aghata. Spre disperarea părinților, amândouă copilele au fost răpuse prea devreme, una după alta, se pare că de difterie (după alți autori, de tuse convulsivă). Următorul lor copil, un băiat, Luca, viitorul scriitor, se naște în 1893, iar Ecaterina, un an mai târziu. Pusă în temă de existența lui Mateiu, primul copil al scriitorului, Alexandrina consimte să-l primească acasă la ei, dar Mateiu se arată ostil mariajului și tatălui său.

Fiica celor doi, Ecaterina Logadi, povestea că mama ei era o gospodină ordonată și chibzuită. Adesea își îmbogățea averea casnică prin schimburi în natură cu chivuțele. Dădea hainele mai vechi ale lui Caragiale pe farfurii cu dungi roz și, dacă soțul său își căuta hainele vechi, îi arăta achizițiile făcute și, în funcție de starea lui sufletească, fie totul se termina în râs și glume, fie Caragiale, dacă avea o zi proastă, făcea o tragedie din schimbul realizat de soție. Dar și Caragiale, care avea obiceiul să scrie nuvelele într-un mic format, făcea filele pachet și le lega cu panglicile colorate luate de la hainele soției sale. Știa că ea îl va bomboni, dar nu putea să lege mai elegant micile manuscrise, decât cu aceste frumoase panglici. Spunea că arta aceasta a cizlării, a condensării, o învățase de la negustorul ambulant evreu Cilibi Moise.

Momuloaia

Femeia care îl face cu adevărat bogat și, astfel, independent financiar pe Caragiale a fost Ecaterina Momolo Cardini, mătușa lui și vară primară cu mama sa; mamele celor două fiind surori. Ecaterina s-a căsătorit cu un italian, zis Momolo, supus austriac, care s-a stabilit la București. Posesor al unei mari averi, Momolo a murit în 1859, lăsând totul soției. După moartea acesteia, de o parte din uriașa moștenire a beneficiat, indirect, și Ion Luca Caragiale – dar numai după un proces complicat, aparent nesfârșit, cu toate rudele, adevărate ori închipuite, ale defunctei.

- Sfârșit -

de **Delia Zamani**

Sursa: www.historia.ro

Limba noastră cea Română este Regina. O regină cu rădăcinile înfipite-n magma stră-stră-stră-moșilor noștri traco-daco-geții, învăluită-n misterul atâtor transformări și-nmiresmări, îngemănare arzândă cu seminții nenumărate care-au sălășluit de-a lung de milenii peste plaiurile ce-nconjoară generosul Arc Carpatic.

Decizia de a sărbători Ziua Limbii Române rămâne sfântă datorie creștină – așa zice. Un gest binecuvântat, pentru care, implicarea unor Români inimoși, se cuvine a fi amintit, cu recunoștință, respect și considerațiune. Indiferent în orice colț al lumii s-ar afla. Nicio acțiune de amploare, mai ales, cu participare internațională, nu este ușor și simplu de înfăptuit.

Ligy Diaconescu – inima și sufletul atâtor acțiuni dedicate Limbii și Culturii Românești, fondator și călăuzitor neobosit al atâtor organisme de cultură și spiritualitate românească, DOAMNA care îmbrățișează, la propriu, cu generozitate creștină, pe toți cei care au voința și puțința de a sfinți (Teodora Cosmina Coloja – Buteni), cu „fior” artistic (Costina Ștefănescu – Padeș) această nestemată a graiului străbun, vibrează de mulți ani pentru o cauză nobilă: prestigiul României în lume.

Vineri, 31 august 2018, întâlnirea de la Horezu-Vâlcea, întru Slava Limbii Românești, s-a dorit – din partea Doamnei Ligy Diaconescu – director general al S.C. Starpress SRL – Râmnicu Vâlcea și

HOREZU – 31 august 2018

al Asociației Internaționale de Cultură și Turism STARPRESS, cu implicarea directă a domnului Al. Florin Țene – Președintele Național al Ligii Scriitorilor Români și Membru al Academiei Americane Române, a preacuviosului preot drd. Constantin Mănescu – Președinte al Filialei Vâlcea a Ligii Scriitorilor Români, a oficialităților locale și județene Vâlcea, o generoasă invitație la reflecție (Maria Giurgiu – Pordenone-Italia) privind fibra noastră genetică (Petruța Freund – Germania).

Concursul literar „CENTENARUL UNIRII” STARPRESS 2018, inițiat sub cupola Revistei Internaționale Româno-Canado-Americane Starpress, laureate en titre, fiind doamnele Melania Rusu Caragioiu și Mariana Popa, și-a precizat esența, într-un amplu poem-simbol, din care desprindem doar versurile: „Limba noastră românească / Prin dor mult ne-aduce-acasă / Pribegiți prin lumea largă / Într-o horă românească” (Ligy Diaconescu).

Lansarea Antologiei „Limba noastră cea română” Starpress 2018, în care se regăsesc 33 grupaje de texte lirice și 18 grupaje de texte epice explică emoție la ceas de proslăvire a unui moment de mare vibrație națională, Centenarul Marii Uniri. Un demers extrem de migălos și responsabil, la care Doamna Ligy Diaconescu întărește ideea că este un suflet ales, o inimă generoasă, un distins și

stilat formator, cooptând în juru-i oameni frumoși și generoși, cu iubire de neam, țară și credință.

Privind în ansamblu, această Antologie ni se-nfățișează, precum un „colind la cumpăna de ani” și-ndemn la Re-întregire (Virgiliu Ciucă – New York), întru slăvirea Limbii care, „de prin milenii, și-a urzit izvorul” (Melania Rusu Caragioiu – Montreal).

Versurile și prozele selecționate (cu ochi critic) de către Doamna Ligy Diaconescu, au devenit, „rugă, smerenie și sfiiciune” (Mariana Popa – Brașov). Și nu-i deloc simplu să fii „pescar de cuvinte” (Andrei Pogany – Timișoara) întru perfecțiune! Iar pentru a găsi „izvorul fericirii”, s-ar cuveni să fim pregătiți „a sorbi scânteia” divină (Ionela Flood – Londra).

Lectura versurilor și a prozelor selectate ni se revelă, precum o călătorie prin „Țara din poveste”, „Maica Românie” (George Filip – Montreal), șoptind priceasne (Ionuț Țene – Cluj) sau rostind legende dedicate aștrilor (nemuritorii), precum ne propune Olimpia Sava din Galați. Să reținem, „Nicio limbă nu aprinde / Coaja vorbelor de iască / Precum arde în colinde / Miez de limbă românească” (Rodica Calotă – Tg. Jiu). Aceasta-i „esența vieții” (Teodora L. Ianto – Arad)!

Invitația de a ne „privi în oglinda” veșniciei (Teona Scopus – Iași), împreună cu „Vuia, Coandă, Eminescu, / Brâncuși,

Brătienii, Enescu...” (Constantin Iordan – Constanța) – „amprente certe pentru amintiri...” (Carina A. Ienășel – Arad) sunt daruri coborând din mireasma bunătății divine.

Fiecare dintre noi, am putea deveni, cu voia Domnului, „lăstar” al rodniciei (Ileana Cornelia Neaga din Robița-Hunedoara). Aceasta este invitația, speranța și mesajul (generalizând), „zbor” întru iubire de frumos (Cristina-Maria Negreanu din Potcoava-Olt, Bianca Georgiana Bele – Baia Mare).

Cu puțină aplecare înspre înstelarea din noi, putem deveni „călători prin lume” (Geanina Iovănescu – Arad), „picătură de lumină divină” (Mariana Popa – Brașov)!

În concluzie, acțiunile de la Horezu, din 31 august 2018, se compun – „sacră amintire” (Maria Filipoiu – București) – drept o flacără arzândă (Nicoleta Stăvărache – București) pentru „Regina sufletului românesc” (Rodica Fercana – Bistrița), binecuvântata LIMBA ROMÂNĂ.

Tuturor celor prezenți, implicați direct, artiști, interpreți, premianți, spectatori... n-avem uita, nicicum, Limba noastră cea Română, rămâne Unică Floare, „stăpâna timpului” (Elena-Alina Grecu – Curtea de Argeș).

Sub fald Tricolor, fiii României mileniului al treilea, te slăvesc dulce și melodioasă Limbă a Neamului nostru cel Creștin!

Livia Ciupercă,
Iași, 2 septembrie 2018

Hier ist noch Platz für Ihre

Werbung

Einfach mal mailen!

asii.romani@yahoo.com

Telefon: 0049 160 3373128

Alături de români, pentru români!

"DEINE STIMME"

Monatszeitung in rumänischer Sprache aus Österreich

Deutsch-Rumänisches
Kulturzentrum für Integration
Beratung - Information - Integration

Centrul Cultural
Româno-German
de Ajutor și Integrare

din 6 Octombrie la Nürnberg

viennacontemporary 2018

Institutul Cultural Român, prin Direcția Programe Internaționale și Institutul Cultural Român de la Viena, este partener al celei de-a patra ediții viennacontemporary, târgul internațional de artă contemporană din Viena. Cu un focus pronunțat asupra artei centrale și est-europene, ediția 2018 se desfășoară în perioada 27-30 septembrie la Marx Halle din Viena (Karl-Farkas-Gasse 19).

Având un juriu și un comitet de selecție specializate, structuri formate din critici de artă și curatori renumiți, viennacontemporary prezintă publicului lucrări de artă vizuală aparținând tuturor formelor de expresie: pictură, sculptură, fotografie, desen, instalație, new media. viennacontemporary reprezintă un loc de întâlnire pentru vizitatori, artiști, curatori, colecționari și proprietari de galerii. La ediția aceasta participă aproximativ 120 de galerii și instituții din 27 de țări și sunt așteptați peste 30.000 de vizitatori la târg și la evenimentele conexe – filme și prezentări video, tururi ghidate, conferințe, discuții și prezentări, programe pentru copii.

România este reprezentată în acest an de cinci galerii:

- BARIL (<http://www.baril.ro/>), Cluj, prezintă

lucrări semnate de artistul Sasha Auerbach (stand: F19);

- Borderline Art Space (<http://borderlinespace.com/>), Iași, prezintă lucrări semnate de artiștii Dan Acoșioaei, Gregor Eldarb, Iosif Király (stand: A25);

- EASTWARDS PROSPECTUS (<https://www.eastwardsprospectus.com/>), București, prezintă lucrări ale artistului Răzvan Anton (stand: F25);

- JECZA GALLERY (<http://www.jeczagallery.com/>), Timișoara, prezintă lucrări ale artiștilor Roman Cotosman și Mircea Popescu (stand: E16);

- 418 Contemporary Art Gallery (<http://418gallery.com/>), București, prezintă lucrări semnate de artiștii Simon Iurino, Andrej Jemec, Edo Murtić și Romul Nuțiu (stand: E14, F15).

Târgul de artă poate fi vizitat în zilele de 27, 28 și 29 septembrie între orele 12.00-19.00 și pe 30 septembrie între orele 12.00-18.00. Detalii suplimentare despre program și despre acces pot fi găsite pe pagina www.viennacontemporary.at.

Sursa: <http://www.icr.ro>

Înscrieri pentru programul Artist-in-Residence 2019

Cancelaria Federală a Austriei, în cooperare cu KulturKontakt Austria, oferă 50 de rezidențe artistice pentru 2019 în Austria (Viena și Salzburg), în cadrul programului Artist-in-Residence 2018. Câștigătorii trebuie să realizeze/finalizeze câte un proiect pe durata rezidenței.

Domenii:

- arte vizuale*, artă fotografică, artă video și media**, compoziție muzicală (rezidențe cu durată de 3 luni);
- literatură, literatură pentru copii și tineri, traduceri literare (rezidențe cu durată de 1-2 luni);
- educație culturală*** (rezidențe cu durată de o lună).

* Aplicațiile din sectorul artelor performative nu vor fi acceptate.

** Din motive organizatorice, programul nu poate accepta aplicații din sectorul cinematografiei.

*** Educație culturală. Pentru o aplicație în acest sector condiția principală este ca aplicanții să își poată asuma responsabilitatea părții pedagogice a unei expoziții, a unui concert, a unei piese de teatru etc., precum și pe cea a comunicării între public și artiști / arta acestora.

Pe parcursul rezidențelor, beneficiarii vor avea ocazia să se familiarizeze cu mediul cultural austriac, să intre în contact cu artiști vizuali și scriitori locali, să viziteze galerii de artă, muzee etc. În limita locurilor disponibile, vor primi bilete la târguri de artă sau de carte, la spectacole din cadrul Tanzquartier Wien sau la festivalul de dans contemporan ImPulsTanz. Pe durata șederii la Salzburg, artiștii vor fi sprijiniți de Kunstverein Salzburg. De asemenea, artiștii selectați vor putea participa la Artist-in-Residence-go-to-School-Programme organizat de KulturKontakt Austria (programul include lecturi și ateliere în școli din Austria). Acest program se adresează tinerilor artiști care au domi-

ciliul stabil în afara Austriei, cu vârsta sub 40 de ani (născuți după data de 31 decembrie 1978), care au terminat studii de specialitate, având cunoștințe avansate de limba germană sau limba engleză. În cazul în care aplică pentru rezidență un duo, cel puțin unul dintre cei doi artiști trebuie să aibă vârsta sub 40 de ani, fiind obligatoriu a se prezenta cariera artistică a ambilor artiști.

Nu sunt eligibili cetățenii austrieci și candidații care au participat la edițiile anterioare ale programelor de rezidențe organizate de KulturKontakt Austria, Cancelaria Federală a Austriei sau Ministerul Federal al Educației, Artei și Culturii din Austria.

Artiștii participanți la programul de rezidențe vor fi desemnați de juriu formate din experți. Aplicațiile pot fi depuse până pe data de 30 septembrie 2018, ora 24.00, prin înregistrarea pe platforma work.artists-in-residence-austria.at

Pentru informații detaliate cu privire la fiecare tip de rezidență, la procedura de înscriere pentru fiecare domeniu în parte și pentru acces la materiale suplimentare (formular de înscriere), vă rugăm să accesați următoarele link-uri: www.kunstkultur.bka.gv.at (Cancelaria Federală a Austriei), www.kulturkontakt.or.at (KulturKontakt Austria) sau www.artists-in-residence-austria.at.

Sursa: <http://www.icr.ro>

Mortes ist ein junger, schöner und mutiger mittelalterlicher Ritter der den moralischen Prinzipien, treu bleiben will.

Das Werk richtet sich an ein breites Publikum, besonders aber an jugendliche Leser und Liebhaber von Fantasy Romanen.

DISPONIBILĂ PE AMAZON

**SALONUL
MIHA COSMETICĂ**
vă oferă următoarele servicii:

- Stilizare sprâncene
- Tratamente faciale
- Extensii gene
- Epilare cu ceară de unică folosință
- Manichiură și pedichiură
- Pedichiură medicală
- manichiură și pedichiură
cu oă semipermanentă și gel

Cosmeticiană cu experiență
prestez servicii de:
pensat
vopsit gene și sprâncene
epilat
cu ceară de unică folosință
Telefon: 0151 75149710
Petersauracher Str 47-49
90449 Nürnberg
Telefon: 0151 75149710

**TRIMITEȚI BANI ÎN
ROMÂNIA**

ACUM ȘI CU
CARTEA DE
IDENTITATE
VALABILĂ

**2€
REDUCERE***

de la (€)	până la (€)	comision (€)**
0,01	50,00	5,00
50,01	100,00	8,00
100,01	150,00	11,00
150,01	200,00	15,00
200,01	300,00	21,00
300,01	500,00	27,00
500,01	800,00	30,00
800,01	1.000,00	34,00
1.000,01	oder mehr	3,5%

*2€ reducere pentru clienții noi. **Stand 04.2018. Änderungen & Irrtümer vorbehalten.

00800 26 500 000

Ria Money Transfer Deutschland

Alături de români, pentru români!

Journal mensuel en roumain de la Belgique

Intellectual român stabilit în Belgia:

De unde acest instinct sălbatic care îi transformă pe șoferii români în brute?

Directorul pentru Europa de Vest al Agenției universitare a Francofoniei la Bruxelles și fost ambasador în Senegal, Ciprian Mihali, a vizitat România în perioada 2-22 august a.c.. La final el a scris pe pagina de facebook mai multe impresii, postarea devenind virală și foarte apreciată pe internet.

Iată cum descrie el România anului 2018: „La sfârșitul celor câteva săptămâni petrecute în țară, mă întorc în Belgia cu două impresii puternice și cu o constatare reconfirmată. Prima impresie vine din agresivitatea uluitoare a tuturor mediilor românești. Nu am întâlnit nicăieri până acum, nici în Senegal, nici în Belgia sau în Franța emisiuni atât de agresive, conversații atât de violente, voci atât de iritante sau isterice (masculine și feminine), imagini atât de șocante, reclame atât de indecente, o prezență atât de obsesivă a mâncării în reclame și a medicamentelor pentru reglarea fiziologiei după mâncare – și peste toate foarte mult zgomot, țipete, urlete, voci ridicate și disperate.

Zăpăcând de pe un canal pe altul, nu ți-e dat să auzi o voce blândă, calmă, liniștitoare. False entuziasme și false disperări, generice brutale, ritmuri muzicale haotice, televiziunea pare mai mult decât un opium al poporului, pare o condiție ineluctabilă a isterizării unei populații fragilizate nervos. Aceasta pare nerăbdătoare și amnezică, oboșită de atâtea bombardamente senzoriale și incapabilă să proceseze informația, să deceleze între informație și non-informație, să discearnă critic și să-și utilizeze mintea pentru

a gândi ce se întâmplă în jur. Televiziunile românești dopeză și droghează, stărnesc senzații și afecte fără suport cognitiv, impun renunțarea la autonomia gândirii și creează dependențe umorale. Sentimentul de a se afla zi de zi în pragul unei catastrofe produce fără îndoială oboseală și stres și, mai ales, incapacitatea de a distinge între catastrofele reale și cele simulate în studiourile de televiziune.”

Directorul pentru Europa de Vest al Agenției universitare a Francofoniei la Bruxelles spune că, pentru el, rămâne stupefiantă diferența între conduita pe șosele de la o țară la alta. „După cele câteva sute de kilometri parcurși în România, sentimentul pe care îl încerci este că ai avut noroc și de data asta. A rămâne în viață după o călătorie pe drumurile românești este un miracol. Nu am putut să-l înțeleg pe tatăl din Timișoara, însoțit de soția lui și de cei doi copii, într-o rablă de Fiat, înverșunat să depășească pe linie continuă pe o porțiune unde se circula cu 100 km/h, pentru a rămâne apoi în coloană timp de o oră. Sau pe șoferul sucevean cu un Picasso vechi abia ținându-se pe roți din cauza numărului de pasageri, efectuând depășiri de fiecare dată la limita impactului cu cel venind din față.

De unde acest instinct sălbatic, de unde această nebună rivalitate, suicidară și criminală, care îi transformă pe șoferii români în brute inconștiente și care te face pe tine, participant la trafic, o victimă potențială? A nu muri pe șosele românești este cu adevărat o minune care se produce

în fiecare zi pentru unii dintre noi. Pentru alții nu”. Impresia unui turist care vizitează România este sumbră: sate, orașe, drumuri, par încremenite în nedevelopare. „Cu excepția unor vile vopsite cu mult prost-gust și a televiziunii prin cablu, în satele românești nu s-a schimbat mai nimic în treizeci de ani. Serviciile publice sunt ca și inexistente, serviciile private sunt inegale. Administrațiile locale par paralizate și dependente de ștabii corupți de la județ, tinerii sunt plecați, iar bătrânii resemnați. Cartierele noi din marile orașe, ca în Cluj (Baciu, Chinteni, Măraști), sunt un dezastru urbanistic. Iar șoselele, acelea pe care se manifestă bruta la volan, se dovedesc insuficiente și insuficient întreținute. Șoseaua care duce înspre și străbate Maramureșul istoric nu a fost refăcută în întregime niciodată. Ea a fost doar cârpită la nesfârșit și parcurgerea ei seamănă unei plimbări cu barca pe o mare învolburată, dar fără parapet pe serpentină.

Nu scriu toate acestea ca să idealizez Occidentul în comparație cu o Românie eșuată. Ci ca să arăt că cel puțin o parte din schimbările vitale de care are nevoie societatea românească depind de fiecare dintre noi. Înainte de a începe să ne plângem de guvern, să vedem ce e de făcut în imediata noastră vecinătate și cu resursele noastre proprii. Reacionând, protestând, revoltându-ne, refuzând compromisul și participând la construcția unei noi Românii”, încheie Ciprian Mihali.

de Ștefan DOBRE

Sursa: www.turnulsfatului.ro

TRECUTUL DIN NOI

Deși totdeauna greu de înfruntat și acceptat, poate fi depășit doar conștientizându-l cu adevărat și cunoscându-i în profunzime tainele și secretele. Numai așa putem fi siguri că-l vom alunga pentru totdeauna și ne vom elibera de el. Și totuși, cine va putea vreodată să îndrăznească să-l trezească și să-l tulbure?

Va continua să ne urmărească ca o stafie rebelă, și, sub o formă sau alta, ne va dicta sau influența deciziile și acțiunile. Dacă n-ați ghicit deja, este vorba de Măria Sa TRECUTUL.

Fie că ne place sau nu să recunoaștem, ruperea de trecut e foarte grea, uneori imposibilă, deoarece legăturile cu viața nu pot fi înlocuite decât cu o nouă viață. Așteptând ca timpul, cel mai bun tămăduitor și leac, să curețe rănile și să ostoiască durerile, nu ne rămâne decât să ne dedicăm și să ne devotăm unui scop în sine, în speranța că vom putea da un nou sens vieții.

Când ne referim la viitorul unei societăți, al unei întregi națiuni, în speță România, gândul zboară imediat tot la trecut. Un trecut în care sistemul a promovat ca politică de stat minciuna, incompetența, ipocrizia și teroarea, și care a creat și perfecționat (mai ales în ultimii 25 de ani), cel mai odios aparat represiv din Europa de Est. Foametea, depersonalizarea prin munci inumane (vezi construirea canalului Dunăre- Marea Neagră), au alcătuit dimensiunile celui mai terifiant coșmar al contemporaneității noastre.

Oamenii au trebuit însă să supraviețuiască și s-au adaptat acestor condiții inumane, însușindu-și un mod de viață care se rezuma la locuință, serviciu, autoturism sau concediile în țară, la mare și la munte.

Frigul din casă, răcoala viscerală zilnică, economia grotesc industrializată de către minți bolnave, neperformantă și mare consumatoare, sistemul de învățământ, doctrinar, greoi, confuz, bazat pe stimularea memoriei și nu a inteligenței creatoare, serviciile publice, dezorganizate și corupte, cu funcționari tot atât de eficienți ca șoarecii într-un hambar, urbanizarea cu demolări și destine spulberate, naționalizarea, cu anularea segmentului privat, fundamentul dezvoltării și echilibrului economic în orice stat evoluat, cultura la comandă, fără posibilități de schimburi »

ASIGURĂRI

...la cele mai mici prețuri !

Telefon: 0160 33 73 128

E.mail: asii.romani@yahoo.com

Consultanțe în limba română la toate aceste asigurări, oferite de specialiști!

DE NEVOI PERSONALE

MEDICALE

AUTO

DE LOCUNIȚĂ

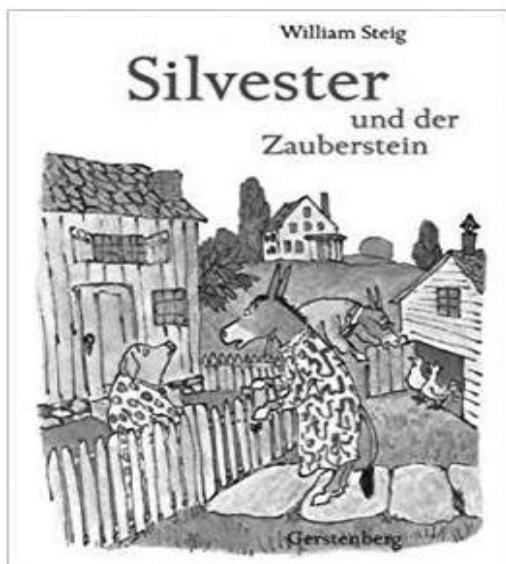
DE VIATĂ,

...altele

Lecturile copiilor noștri

Medalia Caldecott a fost câștigată în anul 1970 de către William Steig cu cartea sa „Sylvester și pietricica fermecată” (în germană „Silvester und der Zauberstein”). Acesta este cel mai prestigios dintre premiile literare americane din literatura pentru copii. Medalia Caldecott este decernată anual pentru ilustrație încă din 1937, în onoarea lui Randolph Caldecott. Decernarea se face pentru cele mai bune cărți pentru copii publicate în SUA sau simultan în SUA și în altă țară, în limba engleză, în cursul anului precedent. Însă clasicul literaturii americane pentru copii, William Steig, este cunoscut în întreaga lume mai ales pentru cartea sa ilustrată „Shrek”(1990), după care s-a făcut și filmul de animație cu titlu omonim în anul 2001.

William Steig, născut în 1907, a lucrat timp de decenii pentru revista „The New Yorker”. Ca și curiozitate vă spun că a început să deseneze și să scrie cărți pentru copii foarte târziu - la vârsta de 60

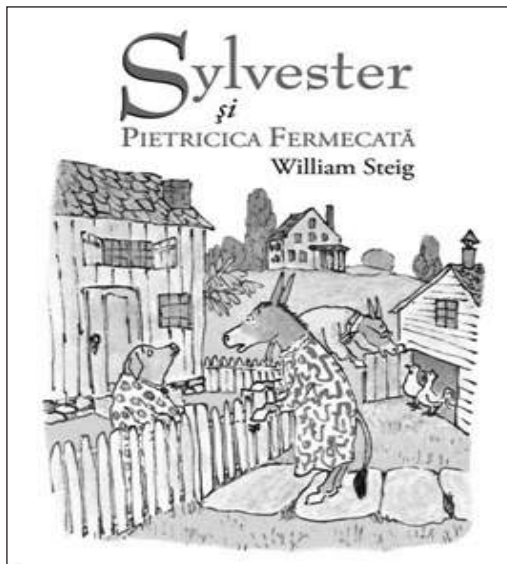

de ani! Capodopera sa, „Sylvester și pietricica magică”, se înscrie în rândul cărților pe care nu le mai uiți, nu le mai lași ușor din mână, le așezi cu sfințenie la loc pe raftul bibliotecii, o citești cu lacrimi în ochi ca și adult iar copiilor tăi le-o prezinți ca pe o nestemată. În ea se află explicată, scurt, divin, clar definiția iubirii părintești.

Fericirea și nefericirea, pierderea, separarea și abordarea experienței de a fi morți sunt relatate aici într-o poveste emoționantă și sensibilă. Copiii vor iubi această poveste care-i va face să vă strângă tare în brațe atunci când veți ajunge la ultima filă. Motivul vă las să-l descoperiți singuri.

Steig spune în cea de-a treia sa

carte de imagini un basm cu final vesel despre importanța și însemnătatea dorințelor. Măgărușul Sylvester, colecționar pasionat de pietricele, găsește o piatră fermecată și, din gresală, îi cere să-l transforme într-o piatră. Povestea urmărește trăirile acestuia în încercarea de a reveni la viața de dinainte și a familiei sale în eforturile de căutare a lui. Veți ține în mâini o carte despre puterea iubirii materne capabilă să rupă chiar și vrăji. O carte despre cumpănare în cerințele pe care le faci Universului. Multe au fost vocile care au lăudat apariția acestei cărți și care, la fel ca și mine acum o recomandă spre lectură și meditație. Vă ofer

spre exemplu trei dintre ele și vă doresc lectură plăcută.

„O carte magică a lui William Steig, el însuși un magician.” Eric Carle

„„Sylvester și pietricica fermecată” este o carte dezarmant de simplă și extrem de sofisticată în același timp, plină de tandrețe și de farmec. Cred că este cartea mea preferată pentru copii din toate timpurile.” Ian Falconer, autorul cărții „Olivia”

„Aveți aici pagini întregi de perfecțiune în stare pură. Veselă, adorabilă, prostuță, profundă – este tot ce-ți poți dori de la o carte ilustrată sau de la orice fel de carte,” William Joyce.

de Nadia Marin

» și activități spirituale, decât în limitele cenzurii, tăvălugul colectivizării, culminând cu dezechilibre socio- economice resimțite încă și astăzi, au determinat îngrădirea și alienarea ființei umane, transformând-o aproape într-un animal captiv.

Acum, la atâția ani de la așa-zisa revoluție, toate aceste lucruri nu numai că le-am moștenit, dar ne și influențează, după cum spuneam anterior, evoluția. Nu putem să construim un nou sistem, capitalist, bazat pe o nouă economie, de piață, dacă nu încercăm să scăpăm de mormanul de fiare vechi al economiei existente, adică de trecut.

Cum să ai o economie sănătoasă când cererea e mai mare decât oferta, iar sistemul financiar este în curs de stabilizare, ajungând într-un final să se redreseze, după ce a suferit în anii premergători mutații majore. Dacă ne uităm în jurul nostru, e ca și cum ne-am privi într-o

ogindă indisciplinată: vrem să fim altfel decât suntem, însă oglinda se încăpățânează să ne dezvăluie adevărata identitate.

Blocurile uniforme, sinistre și deprimante, mentalitatea în mare parte neschimbată a oamenilor, modul de organizare și (ne) funcționare a societății, sub toate aspectele ei, problemele legate de restituirea proprietăților, de accesul la dosarele Securității, de însănoșire și redresare a economiei, bazată și structurată pe aceleași veșnice principii rurale și patriarhale, sunt reminiscențe de netăgăduit ale trecutului.

Trecutul este, deocamdată, mai puternic decât rațiunea și înțelegerea oamenilor, iar interminabila perioadă a tranziției, îi bulversează și îngrijorează.

Haosul și degringolada continuă a unui sistem fără cadrul politic și legislativ adecvat prezentului și lumii moderne și civilizate,

la care, cel puțin declarativ, năzuim, instituții responsabile și dinamice, și, mai ales, un mediu propice dezvoltării relațiilor economice, sunt mărturii ale consecințelor celor 50 de ani de stalinism și comunism „autohton”.

Avem aceeași oameni, în pofida schimbărilor care ne copleșesc și ne derutează.

Tinerii, trăind în acest mediu putred și instabil, resping din cauza necunoașterii și educației precare, valorile și modelele autentice. Sunt, din această cauză, dezorientați și nesiguri, încercând să-și câștige existența ușor și rapid sau emigrând.

Va trebui să mai așteptăm preț de câteva generații pentru a putea încerca să ne desprindem definitiv de trecut. Până atunci trebuie construit viitorul.

de Mihai Tudor

Încep 12 luni fantastice pentru UE...

Încet, încet, Bruxelles-ul european se repopulează... Orașul steagului albastru și-a reîncărcat bateriile pentru începerea noului sezon, și credeți-mă vom avea adrenalină în următoarele 12 luni...

- Germania își recalibrează brusc abordarea față de Uniunea Europeană. Dacă până acum aveam ceva de genul “nu e bine să fim vizibil la butoanele UE, deci conducem din umbră”, ultimele zile au adus schimbarea spre “Germania coordonează strategia europeană și toată lumea trebuie să știe acest lucru”.

- De urmărit un nume, Ursula von der Leyen, deja în cărți pentru a deveni succesoarea Angelei Merkel..., dar atenție și la Martin Schulz, o persoană pe Stânga echișerului politic european, dar binevăzut de cancelarul german...

- Dacă tot am vorbit de posibilul președinte al Comisiei Europene în 2019, să menționăm că cele 4 partide pro-europene și-au prezentat procedurile interne pentru desemnarea candidaților la funcția supremă.

- Până atunci însă, așteptăm State of the Union al președintelui Juncker, pe 12 septembrie 2018, în plenul Parlamentului European.

- Tot în acest context, președintele României, Klaus Iohannis, este invitat la Strasbourg în luna octombrie 2018 pentru a prezenta viziunea României despre viitorul UE. E un moment bun, fiindcă România va deține Președinția Consiliului din ianuarie 2019 și va găzdui Summitul despre viitorul UE la Sibiu (9 mai 2019).

- Desigur Brexitul este încă de actualitate, dar Uniunea Europeană va trece peste acest eveniment. Unii spun chiar că e momentul pentru a relansa real proiectul european...

- Profitând de alegerile europene din mai 2019, vom avea din nou posibilitatea să urmărim candidații în dezbateri televizate la nivel european, așa cum s-a întâmplat în 2014.

- Permiteți-mi să anticipez temele principale de anul viitor: bugetul euro, securitatea frontierelor europene, relațiile comerciale cu Statele Unite, extinderea Uniunii Europene, reforma instituțiilor europene.

Dan LUCA / Bruxelles

Sursa: casaeuropiei.blogspot.com

Învăță Germană

Cursuri de limba germană
la prețul de doar 50 Euro/ lunar
cu profesor licențiat

În fiecare zi de JOI
între orele 17:00–19:00

Limbacher Str 25
91126 Schwabach
Înscrieri și informații
0160 33 73 128

Alături de români, pentru români!

"DEINE STIMME"

Monatszeitung in rumänischer Sprache aus Switzerland

„Dintru adâncuri am strigat către Tine; Doamne! Doamne, auzi glasul meu!” Ps. 129,1

- și Domnul a auzit glasul românilor, a celor care se rugau pentru o biserică a lor la Berna

Situată de obicei în centrul satului, BISERICA, a reprezentat încă de la început un punct de referință pentru români. Ea era cea în jurul căreia gravita întreaga viață a comunității. Paradoxal, această funcție a ei de a aduna și unii oamenii, de a reprezenta principalul punct de reper al propriei lor identități s-a preluat și chiar accentuat acolo unde românii nu mai trăiesc laolaltă ci, din contră separați de zeci și sute de kilometri, în DIASPORĂ.

BISERICA este locul în care românii își păstrează credința lor, limba lor, legătura cu țara lor și cu strămoșii lor pe care îi pomenesc cu sfințenie la sorocele cuvenite, locul în care ei, cei risipiți în străinătate, formează o comunitate, o comuniune.

De fiecare dată când o comunitate de români a încercat să se constituie în diasporă, existența unei parohii ortodoxe românești s-a impus cu necesitate. Acest lucru s-a întâmplat și în cazul românilor din Berna, Solothurn și împrejurimi. După o încercare nereușită de a fonda o parohie, acest lucru a devenit posibil prin hirotonirea întru preot a diaconului Laurențiu Precup în anul 2004. Prima casă cu chirie a parohiei din Berna a fost capela catolică de la Inselspital. Din când în când slujbele s-au ținut și în capela protestantă care prin arhitectura sa se apropia de bisericile noastre tradiționale.

Păstorită de preotul ei, ajutat de puținii credincioși aflați la început în preajma Părintelui Laurențiu, parohia de la Berna a început să crească, s-au înmulțit cu timpul credincioșii și odată cu dezvoltarea parohiei a crescut și dorința românilor de a avea biserica lor. Deși capela de la Inselspital i-a primit cu generozitate pe românii ortodocși, totuși pentru fiecare slujba credincioșii, trebuiau să vină mai devreme pentru a amenaja

biserica încât să corespundă slujbelor ortodoxe iar apoi la sfârșit să strângă totul pentru a o lăsa în starea inițială. În acest context și din dorința de a avea mai multe slujbe, Sfânta Liturghie fiind posibilă doar o dată la două săptămâni, a apărut nevoia unei biserici proprii.

În anul 2009, prima oportunitate pentru românii din Berna, Solothurn și împrejurimi de a avea un spațiu care să le aparțină s-a ivit când Biserica Nou Apostolică decisese să vândă biserica din Schönbühl. La îndemnul preotului paroh, Laurențiu Precup și cu aprobarea Adunării Parohiale credincioșii s-au mobilizat pentru a strânge suma cerută. Mulți s-au implicat și unii au donat sume generoase, dar nu a fost suficient, biserica fiind cumpărată de altcineva care a putut oferi mai mult. Amărăciunea a fost mare, dar cu multă credință și nădejde că „Dumnezeu rânduise ceva mai bun”, parohia din Berna împreună cu Adunarea Parohială au decis crearea unui cont bancar special pentru cumpărarea unui locaș ce avea să devină Biserică Românească.

Ca o consecință pozitivă a faptului că în timpul zilei capela de la Inselspital nu putea fi utilizată de cele mai multe ori, slujbele s-au înmulțit prin apariția Privegherilor. Acele slujbe de seară din ajunul marilor praznice, acele

rugăciuni prelungite până în miez de noapte și încununate cu Sfânta Liturghie în care credincioșii s-au putut ruga și pentru a avea biserica proprie. Chiar dacă la Inselspital lucrările la șantier au îngreunat simțitor accesul în biserică, care se făcea acum printre schele, viața bisericească a continuat cu și mai mare intensitate, necesitatea propriei biserici se impunea din ce în ce mai mult.

În acest context, atunci când posibilitatea găsirii unei biserici, care să poată fi cumpărată nu se întrezărea, a apărut vestea vânzării centrului catolic de la Tiefenau, ca o oportunitate unică, ca răspuns la rugăciunile Părintelui și a credincioșilor. Pe lângă biserică centrul având o serie de spații mai mult decât generoase, facilita și crearea unui Centru Cultural și Social românesc nu numai pentru românii din Berna, dar și pentru românii din toată Elveția.

Situat la distanță egală de cele mai importante comunități românești centrul ar fi oferit posibilitatea unor acțiuni menite să-i unească pe românii din întreaga Confederație. Avantajele acestui centru erau evidente, dar prețul unui astfel de complex reprezenta un obstacol imposibil de trecut de parohia din Berna. Dar ceea ce la oameni este cu neputință este cu putință la Dumnezeu. Pentru că în chip minunat, comunitatea catolică de la Tiefenau a acceptat să

vândă biserica cu centrul parohial Parohiei Române Ortodoxe din Berna pentru numai 900.000 franci. Oferta generoasă, cu siguranță rod a lucrării lui Dumnezeu depășea însă cu mult posibilitățile parohiei din Berna. Cu toate acestea credincioșii s-au mobilizat pentru a strânge suma necesară. Nu numai cei din parohie au donat, dar sume importante au venit și din partea altor români care nu locuiau în Berna sau împrejurimi.

Astfel s-a putut semna înțelegerea cu cei carora aparținea Centrul iar în seara de 1 februarie a avut loc prima slujbă la Centrul din Berna: Privegherea pentru Întâmpinarea Domnului, Care acum era pentru prima dată întâmpinat de români într-o biserică ce urma să aparțină lor.

Biserica era a românilor, centrul era pregătit să servească pe toți românii din Elveția, dar Parohia Ortodoxă din Berna care nu deținea întreaga sumă, urma să plătească rate importante la bănci pentru mulți ani, lucru împovăraător pentru cei care se străduiseră și jertfiseră atât de mult pentru biserică. Puterea lui Dumnezeu însă se desăvârșește în slăbiciune, iar Dumnezeu a trimis la timp potrivit oameni, care au sesizat oportunitatea unică a românilor din Elveția de a avea un centru românesc. Guvernul României, prin Secretariatul de Stat pentru Culte și Patriarhia

Română au susținut cumpărarea Centrului cu 427 500 EURO și astfel centrul de la Tiefenau a putut intra în posesia românilor fără ca aceștia să fie împovărați cu ani lungi de plată la bănci.

Desigur, având spațiul generos mult dorit, Parohia Sfântul Mare Mucenic Gheorghe a început punerea în practică a inițiativelor. Astfel s-au pus și bazele Centrului Parohial Social-Cultural „Sfântul Nicolae”, care așa cum aflăm și de pe site-ul Parohiei, „se adresează tuturor românilor din Elveția, precum și comunităților din Alsacia (Franța) și Baden-Württemberg (Germania) aflate în arealul Basel.”

Continuând o tradiție mai veche cea a week-end-ului duhovnicesc, acțiune care de la începutul ei a implicat și alte parohii din Elveția, parohia din Berna a putut deja organiza din noiembrie 2017 la Centrul de la Tiefenau, un astfel de eveniment la care au luat parte mai mulți români din diferite zone ale Elveției. Pe lângă conferințele duhovnicești ale Părintelui Petru Moga, la eveniment s-a desfășurat un curs de pictură de icoane, care a deschis noi orizonturi pentru copii. La sfârșitul cursului încadrat în cele trei zile de eveniment, fiecare copil a prezentat o icoană pictată de el. Totodată copiii au fost implicați și în prezentarea unei piese de teatru.

continuare în numărul următor

Curs de integrare pentru femei în Zürich: noi sesiuni

După succesul primei ediții a Cursului de integrare pentru femei organizat de orașul Zürich și ținut în limba română, Lavinia Gabriela Pop anunță următoarele sesiuni:

- Cursul 1: 29 august - 19 decembrie 2018

- Cursul 2: 6 martie - 26 iunie 2019

În fiecare miercuri, între orele 08:45 și 11:15

Mai multe pe pagina oficială a Cursului: www.stadt-zuerich.ch/prd/de/index/stadtentwicklung/integrationsfoerderung/veranstaltungen_und_kurse/veranstaltungen_und_kurse.html

Despre Lavinia și cum a apărut ideea unui Curs de integrare

Stabilită din 2007 în Elveția, cu studii în Filologie și Limbi Moderne și experiență în formarea profesională a adulților, în comunicare și proiecte sociale este din 2014 membră a consiliului pentru migranți al orașului Zürich. De un an ține Cursul de integrare pentru femei - fiind motivată de a îmbina experiența în predare cu cea în domeniul social. Acest curs poate fi un prim pas pentru ca limba și comunitatea noastră să fie mai bine reprezentate în Elveția germană și o șansă pentru mulți români și românce de a-și cunoaște drepturile și a afla cum funcționează Elveția.

Mai mult decât atât, se facilitează accesul la infor-

mație și crearea unui spațiu sigur pentru migranți,

de multe ori un segment vulnerabil al populației, se prezintă oferta centrelor de informare și de consiliere «Beratungstellen», se prezintă programele de integrare pe care orașul Zürich le pune la dispoziția migranților - informații la care, de cele mai multe ori, din păcate, accesul este greu.

Cursul nu se adresează exclusiv celor proaspăt venite în Zürich.

Din experiența Laviniei

Foarte important! Cursul nu se adresează exclusiv celor proaspăt venite în Zürich. Eu personal l-am absolvit după 7 ani de trai în Elveția, dar mi-a deschis ochii și mi-a deschis o grămadă de uși! Profesional am reușit să răzbat singură datorită acestui curs. Este ideal și pentru femeile care nu au mari necesități, dar care vor să vorbească limba română și să își împărtășească experiențele ca migrante. Este empowering!

Mai multe detalii organizatorice

Programul cursului și detaliile de organizare sunt disponibile în flyerul existent <https://www.slideshare.net/LiviaBlcescu/flyer-curs-integrare-2908>, cu următoarele mențiuni:

La finalul cursului, doamnelor li se rambursează suma de 60 de franci, sub forma unui voucher pentru cursuri de limba germană sau alte cursuri la alegere.

Cursul este în principiu miercuri dimineață, dar la cerere se poate organiza și după-masa / seara, în timpul săptămânii.

„Elveția României”

- locul în care se află cele mai frumoase șase sate din țara noastră

Nu trebuie să ieși din România, ca să găsești peisaje rustice superbe, asemeni celor din Elveția sau Franța. Le avem și noi.

Și nu numai că le avem, dar sunt cam de o sută de ori mai pitorești. Am pregătit mai jos, o listă cu șase dintre cele mai frumoase sate din România. Așa că, în cazul în care plănuiești o escapadă de weekend și nu știi ce destinație să alegi, inspiră-te. Orice ai alege, nu poți greși.

1. Șirnea

Șirnea e un sat parcă ieșit din romanele lui J.R.R. Tolkien. E un sătuc din Brașov, amplasat la poalele Munților Piatra Craiului, la o altitudine de aproape 1.400 m. În 1960 Șirnea a fost declarat primul sat turistic din România, iar în prezent acolo se întâmplă o mulțime de evenimente interesante, precum Focul lui Sumedru (ocrotitorul recoltelor și oierilor), care are loc în fiecare an în 25

octombrie. Atunci copiii din sat se îmbracă în portul popular specific locului, fac un foc mare și dansează în jurul lui. Cei mai curajoși dintre ei sar prin foc sau sar peste focul lui Sumedru, cum spun sătenii.

Ce mai poți vizita dacă ajungi în Șirnea? Dacă îți plac lăcașurile de cult, trebuie să știi că sunt o grămadă în apropiere. Poți vizita și Parcul Național Piatra Craiului, Prăpastiile Zărneștilor, Cheile Moieciului, Peștera și Cheile Dâmbovicioara, Peștera și Lilieci din satul Peștera, Barajul Pecineagu și Lacul Vidraru.

Unde stăm? La pensiunile agroturistice, care au oferte pentru toate buzunarele. Astfel, pentru o noapte de cazare prețurile încep de la 50 de lei și pot ajunge până la 100 de lei. Ai condiții ”de oraș” cu acces Wi-fi gratuit, grătar, camere cu Tv prin satelit și, cel mai important într-un sejur de relaxare, vedere la munte.

(va urma)

Favorit Market

Program:

Luni:14-18.30

Marti 10-18.30

Miercuri: închis

Joi 10-18.30

Vineri 10-20

Sâmbătă 09-17

Duminică 09-15.30

www.favoritmarket.ch

info@favoritmarket.ch

Ionuț Băncilă

+41 (0) 76 266 57 06

Horaire/Öffnungszeiten

Lu/Mo14-18.30

Ma/Di ... 10-18.30

Me/Mi fermé

Je/Do ... 10-18.30

Ve/Fr 10-20

Sa/Sa 09-17

Di/So 09-15.30

Neuengasse 32 Biel/Bienne 2502

Singurul ziar lunar în limba română din Olanda

"DEINE STIMME"

De enige maandelijkse krant in de Roemeense taal van Nederland

nou

Nu ne vom întâlni cu extraterestrii, dar ne vom amuza copios împreună.

ROMÂNII SE ÎNTÂLNESC, VORBESC, DISTREAZĂ SI...GÂNDESC!

...când ?
În prima și a treia zi de MARTI a fiecărei luni, începând cu orele 17,00

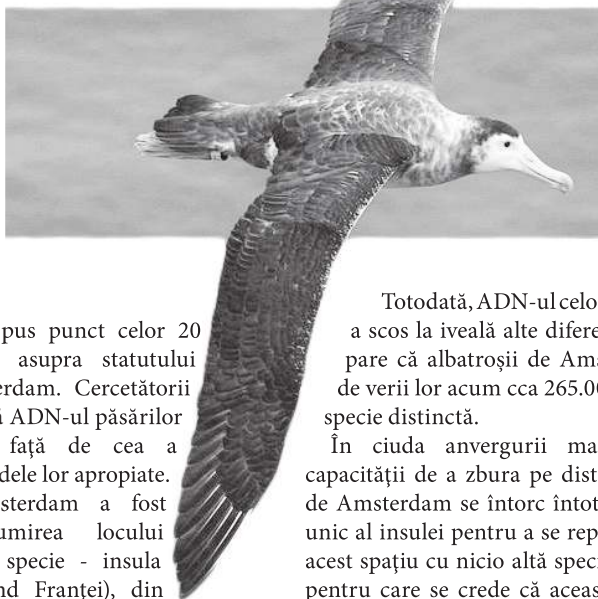
...unde ?
MEHRGENERATIONENHAUS
Schweinauer Hauptstrasse 33
90441 Nürnberg

Informații la telefon:
0160 3373128

PARTICIPAREA GRATUITĂ

Albatrosul de Amsterdam

Misterul albatrosului de Amsterdam a fost elucidat: oamenii de știință au confirmat că această pasăre rară aparține unei specii aparte.

mai mici decât cei călători. De asemenea, ei își depun ouăle în alt interval de timp, iar penajul este și el un pic diferit, fiind ușor maroniu,” a spus dr. Burg.

Totodată, ADN-ul celor două tipuri de păsări a scos la iveală alte diferențe semnificative. Se pare că albatroșii de Amsterdam s-au separat de verii lor acum cca 265.000 de ani, devenind o specie distinctă.

În ciuda anvergurii mari a aripilor și a capacității de a zbura pe distanțe lungi, albatroșii de Amsterdam se întorc întotdeauna pe un platou unic al insulei pentru a se reproduce. Ei nu împart acest spațiu cu nicio altă specie de albatroși, motiv pentru care se crede că această izolare geografică a determinat dezvoltarea acestor păsări ca specie separată. Acum, oamenii de știință speră că această pasăre va fi recunoscută ca fiind unică și că, astfel, se vor intensifica eforturile pentru conservarea ei.

Deși populația actuală este considerată stabilă, albatrosul de Amsterdam este, totuși, o specie amenințată. Anual, 18 - 26 de perechi de albatroși de Amsterdam se înmulțesc într-o zonă mică în centrul insulei, fiecare pereche producând câte un ou. Supraviețuirea speciei este periclitată, în mare măsură, de animalele domestice care deranjează unele cuiburi și de uneltele pescarilor, prinderea accidentală în ața folosită la pescuit putând duce la moartea unor exemplare.

Pentru a ajuta la conservarea speciei și pentru a preveni orice pericol, specialiștii au împrejmuit zona cu garduri și efectuează frecvent recensăminte.

Sursa: BBC

Morile de vânt ale Olandei, o atracție turistică populară

Morile de vânt fac parte din istoria Olandei. Pe întinsul țării sunt peste 1.000 de astfel de mori. Nu e un număr mare dacă ne gândim că în trecut, în Olanda, erau peste 10.000.

În prezent, cea mai mare concentrare de mori de vânt se găsește lângă satul Kinderdijk, în traducere Digul Copilului. În trecut, rolul lor era acela de a controla excesul de apă din poldere – porțiuni de pământ aflate sub nivelul mării. Astăzi, deși sunt perfect funcționale, au un rol decorativ și, desigur, turistic.

Kinderdijk se află la doar 16 kilometri de Rotterdam, așa că dacă ajungeți în cel mai mare port comercial al Europei, merită să vă abateți puțin din drum și să dedicați o zi acestui sat unic în lume.

Cele 19 mori sunt unele dintre cele mai cunoscute atracții turistice din Olanda și fac parte din patrimoniul UNESCO. În

timp ce le vizitezi, poți să-ți faci o idee despre cum trăiau oamenii în trecut. Un bilet de intrare costă 4 euro de persoană. Turistii pot închiria și bărci pentru a se plimba de la o moară la alta.

Odată ajunși aici, veți vedea mori de vânt din secolele 18-19, foarte bine conservate. Au fost aduse din toată țara. Pe lângă mori, sunt și case tradiționale olandeze. Veți găsi inclusiv fabricuțe de brânză, unde puteți face degustări. După ce veți vedea tot satul, faceți o excursie cu barca, la bordul căreia puteți să luați masa. Și dacă vreți să zăboviți mai multe zile în zonă, sunt câteva hoteluri în care vă puteți caza.

În Olanda există chiar Ziua Națională a Morilor de Vânt. Se sărbătorește în a doua sâmbătă a lunii mai, zi în care toate morile arborează steagul olandez, iar vizitatorii pot intra gratuit.

Sursa: europafm.ro

◆ Curier juridic ◆ Curier juridic ◆ Curier juridic ◆

Ionela van Rees-Zota

-jurist dreptul român-
- avize favorabile eliberate de Instituțiile abilitate din Germania și România în vederea obținerii avizului pentru desfășurarea de activități comerciale, studiu etc
- obținerea și elaborarea actelor în vederea căsătoriei
- constituiri și înmatriculări societăți comerciale, asociații, fundații etc cu acționariat străin.
- orice alte probleme juridice care cointeresează o persoană fizică de cetățenie străină, aflată pe teritoriul Germaniei sau României.
Telefon: 01603373128; E.mail: asii.romani@yahoo.com

Denise Klüwer

avocată în dreptul german
consiliere și reprezentare juridică
specializare pe dreptul familiei, dreptul penal, dreptul muncii, dreptul de chirie de asemenea, dreptul social, dreptul de asigurări, dreptul de circulație, dreptul comercial etc
Tel. 09131/976477; Mobil 0177/2169756
E-Mail kanzlei@kluewer.eu sau avocat@kluewer.eu
Internet www.kluewer.eu

Ambele persoane cunosc limba română. Vă rugăm să vă adresați (în funcție de problema dumneavoastră) pentru dreptul german - doamnei Klüwer, drept român - doamnei van Rees- Zota

Toamna - un vis, o mângâiere

Vara și-a luat rămas bun. Cu toate că temperaturile par să ne ducă în eroare, totuși calendaristic a început toamna.

A venit toamna, anotimpul cel mai încărcat de culoare, dăruire, nostalgie. A venit toamna, cu alai de miresme și frunze răvășite. A venit toamna, anotimpul merelor îmbujorate și al florilor de crizantemă...anotimpul culorilor când natura se întrece pe sine în realizarea celor mai frumoase tablouri din lume și ni le oferă cu generozitate, ca să ne încante privirea și să ne bucure sufletul...anotimpul când fiecare frunză își spune povestea, când florile se apleacă pentru a săruta pământul, când păsările poartă pe aripile lor cântecul depărtărilor, când pădurea se poleiește cu aur... anotimpul contrastelor și-al lungilor momente de meditație, cu cer senin, acoperit brusc de nori negri și seri cu miros de fructe coapte... anotimpul gratitudinii pentru roadele bogate și puternic înmiresmate care sunt cu iubire de către Dumnezeu binecuvântate.

Cu nopțile ei din ce în ce mai lungi și diminețile reci, cu zilele încă călduțe, cu mirosul de frunze uscate și covorul colorat sub tălpi, cu gutuile arome date-n parg,

cu strugurii zemoși și dovleacul copt, cu adierea răscolitoare a vântului, cu soarele stins ce scaldă natura într-o lumină difuză, cu norii cenușii ce ne trimit la visare, cu ploaia ciobănească ce ne trezește nostalgii adormite, toamna este incomparabilă. E specială, magică, inegalabilă... Cred că și Dumnezeu a iubit toamna de-a făcut-o așa complexă. I-a dăruit atâta suflet, atâta culoare!

Noi am mai adăugat încă o vară vieții noastre, iar toamna va fi ca un popas, potrivit legilor eterne care ne călăuzesc. Grădinițele și școlile și-au deschis porțile. Concediile au luat sfârșit, iar oamenii parcă extenuați de sezonul estival încep a se așeza la locurile lor pentru un nou început.

Odată cu începutul binecuvântatului anotimp al culorilor, a început și un nou an bisericesc. Tradiția biblică spune că anul începe toamna, fiindcă și istoria omenirii a început toamna, în Rai, când pomii aveau roade, nu doar flori. Această tradiție ca anul bisericesc să înceapă toamna este preluată din Vechiul Testament, unde anul nou se numește "roș hašana". În prima zi de toamnă, 1 septembrie, preoții și credincioșii prezenți la Sfânta Liturghie

au adus rugăciune de mulțumire pentru darurile primite de la Dumnezeu în anul bisericesc ce s-a încheiat și L-au rugat ca și în Anul Nou în care am intrat, să ne binecuvânteze prin Duhul Său cel Sfânt și să ne țină în brațele Sale! Amin!

O vorbă din bătrâni zice că "toamna se numără bobocii", adică toamna se culeg și se numără roadele strădaniilor de peste an. Pământul își oferă din plin roadele sale, iar oamenii le culeg cu bucurie, ca o încununare a muncii lor. În văzduh se simte aroma fructelor de toamnă, a strugurilor din vii, a porumbului proaspăt cules, a legumelor de tot felul de prin grădini. Pe câmpuri trebăluiesc mulți oameni, cu glasuri vesele, strângând bogățiile pământului. Din bucătăriile gospodinelor se înalță îmbietoare miresmele grozave ale bunătaților pregătite pentru iarnă, care vor umple cămarile. Este toamnă și este frumos. Un anotimp al roadelor, al muncii și al bucuriei...un vis, o mângâiere!

În această forfotă să nu uităm că putem folosi anotimpul roadelor nu doar ca să agonisim rezerve pentru iarnă, ci și pentru a depozita în cămarile sufletelor noastre merinde multe pentru vremuri grele, atunci când ispitele și încercările vor izbi la ușa sufletelor noastre, precum viscoalele nemilostive și năprasnicele geruri ale iernii ne vor sfichiui fețele.

Să ne rugăm nu doar la plecarea genunchilor seara sau dimineața în fața icoanei, ci să ne rugăm și când muncim, să trudim cu gândul la Dumnezeu, să agonisim nu doar provizii pentru iarnă, ci și hrană pentru suflet. Să lăsăm fereastra sufletului deschisă, să intre vântul zglobiu al toamnei, să încingă zbuciumările, tânguirile și dezamăgirile noastre într-un vals domol și să le prefacă-n scrum, căci primăvara vine doar atunci când sufletul e

dominat de liniște și e gata s-o primească.

Există o armonie în toamnă și o strălucire în cerul ei, care nu pot fi regăsite de-a lungul verii, ca și cum n-ar putea fi, ca și cum n-ar fi fost vreodată. Cu adevărat fiecare toamnă ne umple de bucurie și frumusețe. Cel ce ne dă toate acestea vrea să ne bucure sufletele prin cel mai frumos spectacol! Merită să ne facem timp și să bucurăm de el. Aflându-ne mai des în sânul naturii, vom însuși multe și utile lucruri pentru suflet, privire, auz. Natura este Raiul pe pământ lăsat de Dumnezeu în grija noastră. Dumnezeu e peste tot și în toate, atât în verdele intens al ierbii, cât și în galbenul pal al frunzelor. Dumnezeu e adierea care susține frunzele în căderea lor legănată, e în fiecare strop de ploaie care îți bate în geam monoton. E peste tot, chiar dacă nu realizăm de fiecare dată acest lucru.

Asta încearcă să ne învețe și pe noi toamna, să ne lăsăm grijile deoparte, să ne dezbrăcăm de toate gândurile care ne dor și să ne îmbrăcăm cu gânduri curate, căci doar așa putem suporta gerurile iernii. Merită să știm să mulțumim Cerului pentru toate! Suntem toamna ce vine și trece mereu...Suntem Frunze în mâinile lui Dumnezeu!

Dragi cititori să ne bucurăm și anul acesta de bogățiile toamnei, de parfumurile și culorile ei și să nu uităm să înălțăm rugăciune de mulțumire și de ocrotire, pentru bunul rod al pământului! Lăsați emoția frumosului anotimp să vă îmbrățișeze și soarele somnoros să vă alinte sufletul! O toamnă îmbelșugată și plină de bucurii!

"...Cultivați cu prisosință / Ca atunci când Domnul vine / Hambarele cu credință / Să vă fie toate pline." (Mirela Olteanu - Să-mi lași toamnă...)

Adriana-Lucia Ciugudean

REPARAȚII DE HAINE

*Pentru detalii sau peteți
contacta la privat sau la
numarul de telefon:
015730015160
• scurțat
• strâmtat
• ajustări livouri
• reparații fermoare
• modificări, transformări
• multe alte necesități!

CROITORIE RAPIDĂ

**Vino la noi
și îți ajustăm hainele
foarte ieftin,
cât ai zice
„Arăt grozav!”**

Dorești ceva mai mult pentru tine?

O nouă carieră de succes?

Simți că vrei mai mult pentru tine și familia ta?

Acum ai această posibilitate!

Consultant financiar

Notă: nu trebuie să ai
studii în domeniu! Alături de
noi îți construiești cariera!

**CONSTRUIEȘTE-ȚI
CARIERA!**

Telefon: 0160 33 73 128

E-mail: asii.romani@yahoo.com

"DEINE STIMME"

die einzige Monatszeitung in rumänischer Sprache aus Frankreich

Deutsch-Rumänisches
Kulturzentrum für Integration
Beratung - Information - Integration

Centrul Cultural
Româno-German
de Ajutor și Integrare

Prof. Dr. FRANZ RUPPERT:

"Bolile, cu foarte puține excepții, își au cauza în relațiile noastre"

Este psihoterapeut, profesor de psihologie la München și, de mai bine de două decenii, se dedică studiului traumei, al depresiei și tulburărilor psihice grave.

"Metoda Constelației Identității", expusă în detaliu în cărțile sale, pleacă de la ideea că o mare suferință afectează nu doar pe cel care o trăiește, ci și pe cei din jur și chiar pe urmașii urmașilor acestora. Un punct de vedere revoluționar, care a schimbat din temelii psihoterapia și care scoate la iveală nebănuitele resurse de vindecare ale psihicului uman. Anul trecut, Dl. Franz Ruppert a fost prezent în România pentru două zile, la invitația "Institutului pentru Studiul și Tratatamentul Traumei", unde a acordat un interviu despre dragoste, relații și despre cum suferințele timpurii ne decid uneori destinul.

"O experiență sufletească traumatică crește de patru ori riscul de a suferi de boli precum: diabetul sau cancerul"

Depresia pare să fi ajuns boala secolului. Specialiștii susțin că și suferințele fizice izvorăsc adesea tot din tulburările sufletești. Cum se văd toate acestea sub lupa psihologului?

– Vreau să vă spun de la bun început că diagnosticul de depresie e un diagnostic depășit. Acum 100 de ani, psihoterapia vedea în depresie o lipsă de apetit pentru viață, o lipsă de energie și motivare. De atunci, foarte mulți oameni au fost diagnosticați și puși în aceeași oală, care s-a tot umplut, până am început să ne mirăm că a dat pe din afară. Dar nici în secolul 21, psihiatria nu poate dovedi că depresiile sau tulburările de personalitate sunt boli în sens medical. Medicamentele anti-depresive nu corectează niciun dezechilibru biochimic, ci din contră, îl elimină pe cel care le folosește, din punct de vedere emoțional. Nici din punct de vedere genetic nu s-a putut atesta că există gene defecte sau că bolile psihice ar putea fi ereditare.

Toți avem aceleași gene, dar conectarea și deconectarea lor este decisă de semnale care vin din noi sau din afara noastră. Aici e, de fapt, cheia suferințelor noastre.

Asta înseamnă că trăirile sufletești sunt cele care hotărăsc totul?

– Ceea ce am înțeles în toți anii mei de lucru cu pacienții este că bolile, cu puține excepții (când e vorba de accidente fizice sau diverși viruși), își au cauza în relațiile noastre. Ceea ce ne îmbolnăvește este felul în care psihicul nostru experimentează relațiile importante. O experiență sufletească traumatică crește de patru ori riscul de a suferi de boli precum: diabetul sau cancerul. Și tot trauma e la baza depresiei sau a altor boli psihice grave. Asta înseamnă că orice demers de vindecare ar trebui să înceapă prin a ne privi cu sinceritate toate relațiile importante din jur, pentru a vedea cum relaționăm noi în ele, care sunt sănătoase, care ne îmbolnăvesc și ce putem schimba. Dacă suntem destul de norocoși să fi avut o copilărie lipsită de traume și să fi trăit într-o relație bună cu părinții, atunci probabil vom avea parte de relații bune toată viața. Din păcate, opusul e mult mai des. Când copilăria ne-a fost zguduită de tot felul de întâmplări, toată viața noastră va continua la fel.

"Încă din pântecul mamei, copilul știe tot"

Prof. Dr. FRANZ RUPPERT

Sună aproape ca un blestem.

– Într-un fel, da. Un copil nu-și poate alege părinții și nici nu poate decide în locul lor. Și o copilărie traumatizată continuă să aibă efecte și la generațiile următoare. În cărțile mele am scris mult despre cum trauma trecutului se moștenește de la o generație la alta. De multe ori, a treia generație e cea asupra căreia impactul e cel mai dur. Acceptarea faptului că conflictele

psihice ale cuiu pot proveni de la înaintași va schimba din temelii psihoterapia.

Dați-mi voie să fiu reticentă. Cum ar putea dramele străbunicilor noștri, pe care poate nici nu i-am cunoscut, să se transmită până la noi și să ne dicteze destinul?

– Pântecul mamei păstrează memoria tuturor întâmplărilor dureroase. Dacă ești un copil dorit, dacă mama a avut decizia de a te avea, te vei simți bine primit în lumea aceasta. Dar dacă mama a suferit o traumă, dacă a fost cândva abuzată, dacă n-a fost ea însăși bine primită în lume, dacă nu și-a dorit să rămână însărcinată, atunci sarcina îi va stârni sentimente foarte amestecate, chiar negative, împotriva propriului copil. El va prelua toate sentimentele ostile ale mamei împotriva lui. Și nu le va uita niciodată, decât aparent. Vor rămâne profund amprintate în sufletul lui și, dacă nu le lămurește, le va transmite copiilor, în exact același mod. Pe vremuri, se spunea că dacă cineva vrea să înfieze un copil, cel mai bine ar fi să fie înainte de 6 luni, fiindcă abia după aceea începe să existe o relație de atașament cu mama. Azi, studiile au demonstrat că, încă din pântecul mamei, copilul știe tot. Are deja sentimente, gânduri, și e conștient de tot ce se întâmplă în afară, de relațiile pe

care le are mama, de suferințele sau bucuriile ei, de cât de dorit e. De pildă, dacă mama înaintea acestei sarcini a avortat un copil, pântecul păstrează informația și bebelușul care e acum în burtă știe și înmagazinează pericolul. Iar dacă asupra bebelușului se încearcă un avort, cu atât mai grav. Dacă copilul e păstrat, va trăi toată viața cu trauma de a se ști, în străfundurile sufletului, nedorit, de a simți că lumea asta a vrut și vrea să scape de el. Sunt șanse mari să rămână blocat în așa ceva toată viața. Ca să te eliberezi, trebuie să ai curajul să te uiți în propria biografie și să vezi unde e trauma. De aici pornește vindecarea. Fie că e vorba de vindecare sufletească, fie că e vorba de o boală a trupului.

"Când invizibilul devine vizibil"

Prof. Dr. FRANZ RUPPERT

Ați dezvoltat, în toți anii de practică în psihoterapie, o metodă de autocunoaștere și vindecare destul de revoluționară, metoda constelației. Puteți spune și cititorilor noștri cum funcționează?

– "Constelația" e ca un microscop pentru psihicul uman, scoate lucrurile din interior și le face vizibile. E ca și cum, dintr-o dată, ai vedea în exterior filmul care se derulează în capul tău: astea sunt relațiile pe care le am,

mecanismele mele de protecție, obiceiurile, reacțiile, asta e trauma pe care am trăit-o. E nevoie de un grup de oameni, e nevoie de un facilitator, care e psihoterapeutul, și e nevoie ca cel care decide să intre în joc să aibă o intenție clară, pe care să o poată scrie pe tablă sau pe o bucată de hârtie. Poate fi orice, de pildă "Vreau să înțeleg de ce m-am îmbolnăvit de cancer" sau "De ce toate femeile mă părăsesc?", "De ce îmi este frică să am o relație?". Apoi, pentru fiecare cuvânt al propoziției, un om din grup se va oferi să fie reprezentant. Ce se întâmplă mai departe e foarte greu de explicat logic. Pur și simplu, reprezentanții ajung să scoată la iveală, prin gesturi și lucruri pe care le spun, întâmplările dureroase care ne-au marcat când eram foarte mici și pe care le-am uitat. Reprezentanții grupului care scot la iveală informația nu sunt conștienți de gesturile lor, nu folosesc căi logice, ci se bazează mult pe intuiție, se conectează la inconștientul celui alt și apoi traduc ce simt în vorbe sau imagini.

Pare de ordinul miraculosului...

– E magic, da, chiar e magie ce se întâmplă, să vezi cum nevăzutul devine vizibil, cum lucruri uitate și bine ascunse în structurile psihicului ies la iveală. Și cum o dată cu asta oamenii se schimbă, se liniștesc profund, înțeleg ce e cu ei și încep să se vindece.

(va urma)